

WHO ARE WE NOW ?

LAM 360° - LAND ART MONGOLIA 5th BIENNIAL

Production:
MNG 360°, Ulaanbatar / Mongolia

Concept:
Marc Schmitz

Coordination and Editorial:
Solongo Tsekuu/ Dolgor Ser-Od / Marc Schmitz

Texts:
Lewis Biggs

Production Biennial/ Communication:
Uli Seitz

Photography:
Bat-Orgil Battulga / Artists

Cover:
Marc Schmitz

Design:
Ariuntuya / Graphic designer

Printed in Mongolia 2019

Copyright © 2019 MNG 360° / Land Art Mongolia LAM 360°
www.landartmongolia.com

All rights reserved. No part of this book might be reproduced or transmitted in any form or by any means, included but not limited to photocopying, transcribing or by any information storage and retrieval system, without written permission from the publisher.

INDEX

WHO ARE WE NOW			4
ARTISTS			9
SHIRIN ABEDINIRAD	10	LEUNG MEE PING	62
BAT-ERDENE BATCHULUUN	14	ZHENG LU	66
BATSAIKHAN SOYOLSAIKHAN	18	JETTE MELLGREN	70
CAMILLE BIDDELL	22	SENA PARK	74
ANA LAURA CANTERA	26	ELIZABETH PRINS	78
VIKRAM DIVECHA	30	MEGUMI SHIMIZU	82
MICHELE GIACOBINO	34	ODMAA URANCHIMEG	86
SOPHIE GUYOT	38	ALLARD VAN HOORN	90
MARIKO HORI	42	RONALD VAN DER MEIJS	94
JUNICHIRO IWASE	46	WU SIOU MING	98
MUNKHJARGAL JARGALSAIKHAN	50	AKMAR	102
RICHARD JOCHUM	54	TETSUO YAMASHIGE	106
TANYA P. JOHNSON	58		
ARTISTS BIOGRAPHIES			110
APPENDIX			120

WHO ARE WE NOW

Introduction

By Lewis Biggs and Solongo Tseekhuu

Globalisation can be understood specifically as an attack on cultures that are close to 'nature', or that continue to respect the values implicit in 'nature'. What are these values? They are the attitude that humanity shares a delicately balanced habitat with other animals, and that the ecology from backyard to planet deserves our respect. It's a holistic outlook, advocating a sustainable rather than an exploitative approach to resources. (Share what you have, take no more than you need, give back or give away what you can.) This attitude, these 'ecological' values, seem to have been a part of humanity's hunter-gatherer era, and of pastoral nomadic societies, and were still present in 15th century Humanism. They can be summed up in the (non-theological) idea of 'Providence': if you treat the ecology with respect, then it will provide what you need. What went wrong?

Даяаршлыг нарийвчлан авч үзвэл, байгальд ойр буюу байгальд орших эрхэм чанарыг хүндэлсээр ирсэн соёлд түрэмгийлэн довтолох гэж ойлгож болно. Энэ эрхэм чанар гэж юуг хэлээд байна вэ? Энэ нь хүн төрөлхтөн бусад амьтадтай тэнцвэртэй амьдрах орчноо өгөөмрөөр хуваалцах хандлага, гараг дэлхийдээ үзүүлэх бидний хүндлэл юм. Хүн төрөлхтөн амьтны нэг төрөл бөгөөд амьтантай зиндаа нэг гэж үзэн тогтвортой байдлыг дэмжих нь холистик (бүхэл) үзэл юм. "Байгалийн тэнцвэр", хүн төрөлхтний ан авын эрин үе, нүүдэлчин малчны нийгэмтэй салшгүй оршсоор 15-р зууны Европын гуманизмд сүүмэлзэх төдий байсаар байв. Үүнийг ерөнхийд нь (шашны бус) "ивээл авралын" санаа гэж дүгнэж болно: хэрэв та байгаль экологид хүндэтгэлтэй хандах аваас хэрэгтэй бүхнээр тань хангана. Юу нь буруу байв?

The balance between city-dwellers and rural populations tipped in the direction of the urban, a process that continues to accelerate. Fewer and fewer people understand or value the complex and dynamic ecology of nature/providence as a set of values or a philosophical model. Urbanisation is interlinked with a greater massive change both in the history of 'humanity' and in the history of 'nature'. The narrative that describes the development of the natural world is the science of geology, and there is now a decisive body of evidence to show that the surface of the planet entered a new geological age around 1950, in the decade following the detonation of the first atomic bomb. This evidence comes from many sources: from records of radioactivity, of the use of fossil fuels, of pollutants, of atmospheric and climatic changes, and of the rate of extinctions of species of plants and animals. The name given to this new age is the Anthropocene, from 'anthropos', the Greek word for human. We've entered the Age of Humanity, when the behaviour of humanity has become the dominant factor in the ecological balance of the planet.

Who are we now? The 5th Land Art Biennial.

How do we situate art, and specifically art made in the Mongolian context, in relation to Humanism and the Anthropocene Age? How can we characterise contemporary Mongolian culture as a context for the art to which it gives birth?

Any discussion of Mongolian culture must deal with its history and with

Бидний өмнөх үед хотод суурьшигчдын тоо хөдөөний хүн амыг давж гарах болж энэ үйл явц хурдассаар. Байгалийн динамик экологийг эрхэм чанарын цогц, гүн ухааны загвар гэж ойлгож хүндэтгэдэг хүний тоо улам багассаар. Хотжилт тэлж байгаа нь "хүн төрөлхтний" түүх ба "байгалийн" түүхийн аль алинд томоохон өөрчлөлт гарсантай холбоотой. Байгалийн ертөнцийн хөгжлийг геологийн шинжлэх ухаан хэмээн тайлбарлах түүхээр одоо гараг дэлхийн гадарга 1950 оны хавьцаа газарзүйн шинэ үед орсоныг зоримог илтгэх шинжлэх ухааны нотолгоо бий. Энэ нь анхны атомын бөмбөг дэлбэрсний дараах 10 жилд тохиосон юм. Тус нотолгоо олон эх сурвалжид суурилсан: цацраг идэвхийн бичлэг, малтмал түлшний хэрэглээ, байгаль орчныг бохирдуулагч бодис, атмосферын болон цаг уурын өөрчлөлт, ургамал, амьтны төрөл зүйлийн устаж буй үзүүлэлт. Энэ шинэ эринд өгсөн нэр бол Антропоцен, грекээр хүмүүнлэг гэсэн утгатай 'anthropos' гэх үгнээс гаралтай. Бид Хүмүүнлэгийн Эринд орж, гараг дэлхийн экологийн тэнцвэрд хүмүүнлэг зан байдал давамгайлалч хүчин зүйл болжээ.

Бид хэн бэ? Ланд Арт Монголиа 5-р Биенналь. Бид урлагийг ялангуяа, Монголын орчин нөхцөлд бүтээгдэх урлаг хэрхэн оршоож, Хүмүүнлэг ёс, Антропоценийн эрин үетэй хэрхэн холбох вэ? Бид Монголын орчин үеийн соёлыг тэнд бүрэлдэн бий болох урлагтай холбож хэрхэн тодорхойлох вэ? Монголын орчин үеийн соёлын тухай хэлэлцэх бол түүх, нүүдэлчний

nomadism: even Mongolians who have lived in Ulan Bator for generations remain strongly attached to the idea of nomadic life, and return to the family ger whenever they can. Ghengis Khan's land-based empire was the largest there has ever been, with the role of the horse being the same as that of ships to the later European empires. But there was a significant difference between the Mongolian and these later empires. Ghengis aimed to control peoples and collect moveable wealth (animals, cultural artefacts and artists); he had less interest in 'possessing' territory except in so far as it supported life. There were no barriers within, or edges to, his empire, only spheres of influence under his seven generals. Similarly, there are no barriers in the Mongolian grasslands: families simply follow their grazing flocks. If there is a 'territory' it is delineated and possessed by the animals not the people. Since at least the 19th century, there were enclosures around Ulan Bator, introducing the idea of territorial ownership - and immobility - into the landscape. It's clear that the claim to territorial ownership reflects a new, non-nomadic way of life. Industrial goods and modernism have of course infiltrated Mongolian nomadic culture, a process accelerated first during the communist years and more lately through tourism and globalised commercial and extractive corporations. Televisions and computers can be found in most gers, and motorbikes have replaced horses for some purposes. Large areas of land have been disturbed for mining coal and heavy metals, and industrial metal and plastic waste can be found littered across even the

ахуйтай нь холбож үздэг: бүр Улаанбаатар хотод олон үеэрээ амьдарсан монголчууд ч нүүдэлчний амьдралын үзэл санаатай хүчтэй холбоотой хэвээр бөгөөд хаа сайгүй боломжоороо гэрт амьдарна. Чингис Хааны байгуулсан гүрэнт улс түүхэн дэхь хамгийн том хуурай газрыг эзлэн хамарч байсан ба тэр үеийн хүлэг морины үүргийг хожмын Европын гүрнүүдийг далайгаар холбож байсан усан онгоцтой зүйрлэвэл ижил юм. Гэхдээ Монголын болон эдгээр хожмын гүрнүүдийн хооронд бас нэг тод ялгаа байсан. Чингис хаан хүн ардыг хяналтандаа авч хөдлөх эд хөрөнгийг (мал, соёлын эд өлгий, урлаачид) цуглуулж байлаа; түүнд амьдралыг тэтгэхээс бусдаар газар нутгийг "сүйтгэх" сонирхол бага байв. Түүний гүрэн улс дотор хил хязгаар байсангүй, зөвхөн "есөн өрлөг"-өөрөө дамжуулан нөлөө үзүүлдэг байжээ. Үүнтэй адилаар саяхныг хүртэл Монголын бэлчээр нутагт хил хязгаар байгаагүй ажээ: айл өрх энгийнээр бэлчих малаа даган арчилж, малаараа тэжээгдэнэ. Энэ нь барууны төсөөлөлд ойлгоход бэрх зарчим юм - хүн нь малдаа үйлчлэхээс хэтрэхгүй, мал нь өргөн уудам байгалийн нуруун дээр ямар ч аргагүй шимэн амьдрах тухай санаа.

19-р зууны дунд үеэс Улаанбаатарын эргэн тойронд хашаа хороо ар араасаа бий болж газар нутаг өмчлөх санаа, суурин амьдралыг хөдөө нутагт танилцуулав. Газар нутгийг өмчлөх аливаа шаардлага малчны нүүдлийн аж ахуйд үл зохицох нь тодорхой. Монголын нүүдэлчний соёлд аж үйлдвэрийн бараа, орчин үеийн үзэл бодол эрчимтэйгээр нэвчин

most remote areas of grassland. So Mongolian life and culture is visibly a hybrid of tradition and global industrial standardisation.

If Mongolia's wider culture is heterogeneous, then so is art: traditional (Buddhist) art continues to be taught alongside soviet-style realist techniques, and numbers of artists also work across the gamut of 'contemporary international' idioms including installation, conceptual photography, performance / actions, and Land Art. By bringing artists to Mongolia from other cultures around the world to spend time with Mongolian artists in a ger camp in a remote landscape, Land Art Mongolia presents these artists with an opportunity for mutual learning and cross-cultural understanding.

The idea of a trans-cultural, or trans-national, or inter-national art is a Humanist legacy. Without a belief in the commonality of human beings, it would not be possible to make art that communicates beyond one culture by appealing to that which is shared by all humans. If we deny the legacy of Humanism, it means that whatever art we make will only ever be understood or appreciated by people from our own culture.

On the other hand, the Humanist legacy must be held responsible (along with militarism, empire building, commercial greed and financial power) for producing globalisation and the Anthropocene Age. And these forces threaten each of the specific and unique linguistic / craft cultures that have evolved over millennia, and that are

орж, энэ үйл явц эхлээд коммунист он жилүүдийн үеэр, нилээд хожим нь аялал жуулчлал ба даяарчлагдсан худалдаа, олборлолтын корпорациудаар хурдасчээ. Олон, магадгүй ихэнх монголчууд "дэвшилтэт" эдийн засагтай орны хүмүүсийн адил бараа материалтай байхыг хүснэ. Ихэнх айл гэрт зурагт, компьютер байх ба мотоцикл зарим шаардлагаар морийг орлох болжээ. Маш өргөн уудам газрыг нүүрс, хүнд металл олборлолтоор сүйтгэж аж үйлдвэрийн металл, хуванцар хаягдлыг бэлчээрийн бүр алслагдмал нутгаар ч хаясан харагдана. Тиймээс, өнөөгийн Монголын амьдрал, соёл нь уламжлалт ба даяаршсан аж үйлдвэрийн зах зээлийн холимог гибрид болсон нь тод харагдаж байна. Монголын өргөн баялаг соёл төрөл бүр байдгийн адилаар урлаг нь мөн адил баялаг байх аж: Монголын уламжлалт урлаг, танка шүтээн зураг, зөвлөлтийн реалист хэв маяг бүгд хамтдаа цэцэглэн хөгжиж мөнхүү олон тооны уран бүтээлчид, олон улсын "контемпорари" ойлголтыг бүрэн дүүрэн үзүүлж байна. Дэлхий дахины бусад соёлт орноос уран бүтээлчдийг авчран алслагдмал газар нутагт монгол уран бүтээлчдийн хамт гэр баазад байрлуулдгаараа Ланд Арт Монголиа уран бүтээлчдэд туршлага солилцох, соёл хоорондын ойлголтыг бий болгох боломжийг олгож байна. Энэ нь өөрийн биеэр газар дээр байж, бидний "байгалийн үзэмж" гэж нэрлэдэг тэр алсад ажиллах явц болно. Соёл хоорондын, үндэстэн хоорондын, эсвэл олон үндэстний урлагийн энэ санаа нь Хүмүүнлэгийн үзлийн өв уламжлал юм. Хүн төрөлхтний нийтэч

valued and recognised in different parts of the world.

How do the artworks created for LAM 2018 contribute to the discussion on human values today? In the globalised world, many decisions – about finance, the news, the formation and dissolution of human networks – are made by algorithms running on computers. The unifying theme that brings together the artists in LAM 2018 is a sense of responsibility: an unwillingness to delegate human responsibility to algorithms or any other depersonalized agency (the ‘system’, the bureaucracy, the politicians, ‘them’).

In terms of art, ‘figure / ground’ is a phrase used to describe the relations in pictorial composition. When used about a human in landscape, in the context of ecology, the same phrase carries a charge of responsibility. What is the relation between figure and ground? does the figure complement the ground or subdue it? Or does the ground overwhelm the figure?

чанарт итгэхгүйгээр, соёл хоорондын харилцаа, бүх хүн төрөлхтний хуваалцдаг гэх урлаг байх боломжгүй биз ээ. Хэрвээ бид Хүмүүнлэг ёсны өв уламжлалаас татгалзвал ямар ч урлаг бүтээсэн зөвхөн бидний өөрсдийн соёлын хүрээнд ойлгогдоно гэсэн үг. Нөгөө талаар, Хүмүүнлэг үзлийн өв уламжлал даяаршил, Антропоценийн эрин үеийг бий болгосноороо хариуцлага хүлээх ёстой (милитаризм, гүрэн байгуулах, ашгийн төлөөх шунал, санхүүгийн эрх мэдэл). Эдгээр чармайлтууд нь хэдэн мянган жилийг туулж ирсэн, дэлхийн янз бүрийн хэсэгт эрхэмлэгдэн, хүндлэгдсэн өвөрмөц онцгой хэл / гар урлагийн соёл бүрт хор учруулдаг. ЛАМ 2018-д бүтээгдсэн уран бүтээлүүд өнөөгийн хүн төрөлхтний үнэ цэнийн тухай хэлэлцүүлэгт тодорхой хэмжээгээр хувь нэмэр оруулж байна.

Урлагт, уран бүтээлийн зохиомж “дүрслэл-дэвсгэр”-ээр ялгагддаг. Хүнийг байгаль дээр (экологийн зарчмын хувьд) зургийн зохиомж шиг байрлуулбал мөн л ижил ялгагдана. Тэгвэл хүн байгалийн харилцаа (зохиомжийн олноор) ямар төвшинд орших вэ? Хүн байгалиас илүүтэй ялгарах уу? аль эсвэл байгаль түүнийг даван дийлэх үү?

ARTISTS

SHIRIN ABEDINIRAD
IRAN

BAT-ERDENE BATCHULUUN
MONGOLIA

BATSAIKHAN SOYOLSAIKHAN
MONGOLIA

CAMILLE BIDDELL
ENGLAND

ANA LAURA CANTERA
ARGENTINA

VIKRAM DIVECHA
INDIA, UAE

MICHELE GIACOBINO
ITALY

SOPHIE GUYOT
SWITZERLAND

MARIKO HORI
JAPAN, SERBIA

JUNICHIRO IWASE
CANADA

MUNKHJARGAL JARGALSAIKHAN
MONGOLIA

RICHARD JOCHUM
UNITED STATES OF AMERICA

TANYA P. JOHNSON
SOUTH AFRICA, CANADA

LEUNG MEE PING
HONG KONG, CHINA

ZHENG LU
CHINA

JETTE MELLGREN
DENMARK

SENA PARK
NEW ZEALAND

ELIZABETH PRINS
SOUTH AFRICA, TAIWAN

MEGUMI SHIMIZU
JAPAN

ODMAA URANCHIMEG
MONGOLIA

ALLARD VAN HOORN
NETHERLANDS, USA

RONALD VAN DER MEIJS
NETHERLANDS

WU SIOU MING
TAIWAN

AKMAR
NETHERLANDS

TETSUO YAMASHIGE
JAPAN

SHIRIN ABEDINIRAD

IRAN

Shirin Abedinirad is a video artist who explores self and identity, repetition and reflection. Abedinirad was born in Tabriz, a city that, she points out, was transformed from a provincial center to an imperial capital during the Mongol Il-Khanid dynasty in Iran. Mongol Il-Khans founded the Tabriz School of painting and Rab'e Rashidi (14th century artist residencies). Mongol rulers gathered artists and intellectuals from different places in order to have a cultural exchange. The Tabriz School style represented the first full penetration of East Asian traditions into West Asia. Iranians adopted Chinese motifs in their illustrated manuscripts: landscapes, cloud formations, rocks, mountains, flowers and trees.

Abedinirad's work for LAM re-contextualizes elements that were once adapted and adopted from East Asian traditions into Iranian art. A sheet of transparent white fabric placed around a tree catches the shadows cast by the branches as the tree moves in the wind. The wind catches the screen also, and its movements form a counterpoint to those of the branches above, creating a dance choreographed by nature. The artwork provided the artist with an interaction with the environment in a rhythm of repetition and continuity. Her viewpoint is that of the audience, with nature as the performer: a merging of her subjectivity with that of the surrounding natural world. As she says: 'I am involved in a silent dialogue with nature; a dialogue with a mighty presence that was beholding me.'

Dance of Tree Моддын бүжиг

Ширин Абединирад нь өөрийн ертөнцөө дахин давтагдаагүйгээр видео урлагаар илэрхийлэгч уран бүтээлч юм. Тэрээр Табриз хотод төрсөн бөгөөд Табриз нь Иран дахь Монгол Ил Хаан улсын эзэнт гүрний үед аймгийн жижиг хотоос эзэнт гүрний төв болсон хот юм. Ширин өөрийн уран бүтээлдээ хотынхоо түүх соёл болон уламжлалаас санаа аван өөрийгөө илэрхийлсэн уран бүтээлийг туурвижээ. Табриз хотод уран зургийн сургууль болон Рабе Рашиди (14-р зууны үеийн уран зураач нарын урлан) байгуулагдаж байсан ба Монгол захирагчид соёлын солилцоо хийхийн тулд өөрийн эх орноос болон бусад улсаас уран бүтээлчид, сэхээтнүүдийг цуглуулан чуулдаг байсан түүхтэй. Тиймээс зүүн Азийн уламжлал Баруун Азид анх түгэн Иранчууд зураачид Хятадын үүлний формаци, чулуулаг, уул, цэцэг, мод зурсан зургуудаас жишээ авдаг болсон байна.

Абединирадын уран бүтээлд энэхүү Зүүн Азийн уламжлалт заншлаас Ираны урлагт шингэсэн элементүүдийг бага зэрэг өөрчилсөн элементүүдийг агуулдаг. Модны эргэн тойронд байрлуулсан тод цагаан даавуу, салхинд найгах модны мөчрийн сүүдрийг тусгана. Салхи нь даавууг хөдөлгөж эсрэг тэсрэгцэл хөдөлгөөн үүсгэн байгалийн гайхамшигт бүжиг бүжиглэнэ. Бүтээл нь амьд байгальтай харилцах харилцааг дахин давтах, үргэлжлүүлэх хэмнэлийг мэдрүүлдэг байна. Тэрээр өөрийн бүтээлдээ үзэгдлийн ажиглагч ба байгалийг гол тоглогч болгон, эргэн тойрныхоо байгальд уусах юм. Ширин: "Би байгальтай, намайг харах хүчирхэг орших-уйтай, чимээгүй харилцан ярьдаг" гэжээ.

Who are we now?

Who are we now?

BAT-ERDENE BATCHULUUN

MONGOLIA

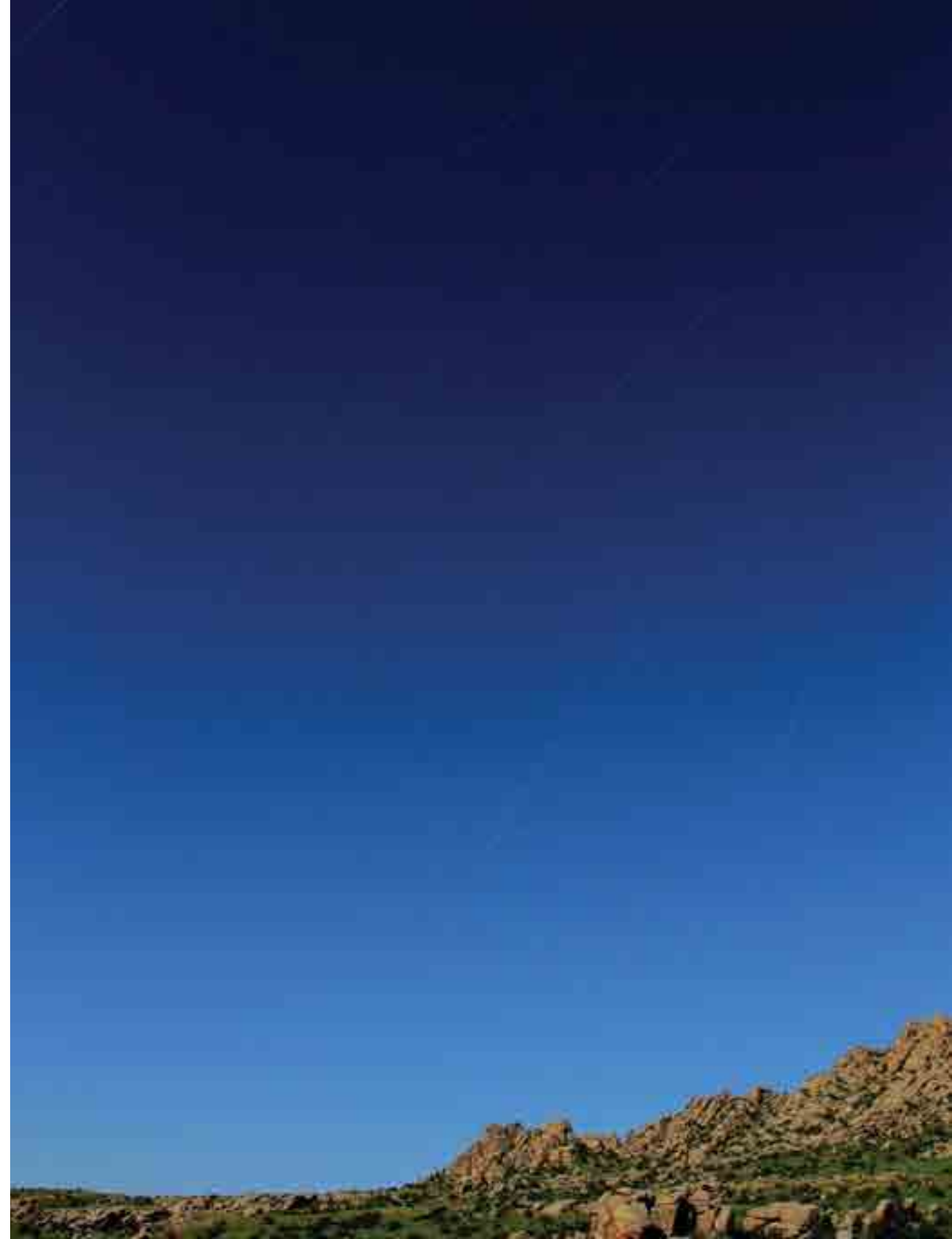
Sky water

Artwork consists of a cotton thread stretched between rocks on each side of the valley in which the camp at Murun Sum is located. From the horizontal stretched thread hang some loose ends of cotton, floating out in the breeze and undulating like waves. If you listen closely to one end of the thread where it meets the rocks, you can hear a murmur like the ocean in the distance. This image of the thread across the valley comes from the artist's imagination: what if land were ocean? The endless empty Mongolian land inspires him to create a sea level in the land.

The land was covered by the sea at one time, as the presence of fossil sea shells among the stones on the grass slopes tells us. And the sea level of this artwork is over our heads – the white thread can only be seen when you are looking up, against the blue of the sky. As the artist points out, even though Mongolians rarely if ever experience what the ocean is like, they nevertheless always compare their own land with the ocean.

Тэнгэрийн ус

Бат-Эрдэнийн уран бүтээл Мөрөн сумын хөндийд байрлах хоёр хадны хоорондох даавуун шугамаас бүрдэнэ. Хэвтээ сунадаг утасны хөвөх сэвшээ хөдөлгөөн далайн давлагаа мэт байлаа. Хэрвээ та хад чулуунд бэхэлсэн утасны нэг төгсгөлд ойрхон сонсвол алс холын далай шиг гунигтай сонсох болно. Хөндий дээгүүр хөврөх энэ бүтээл уран бүтээлчийн төсөөллөөс үүдэлтэй. Хэрэв эх газар далай байсан бол юу болох вэ? Хөдөө талын хязгааргүй Монголын уудам нутаг түүнийг далайг бүтээхэд хүргэжээ. Эх газар нь нэгэн цагт далайгаар бүрхэгдсэн байсан бөгөөд хад нь чулуужсан далайн хясаанууд байдаг тухай хүмүүс ярьдаг. Бат-Эрдэнэ далай тэнгисийн хязгаарыг бидний дээгүүр бүтээсэн. Хөх тэнгэр өөд харахад цагаан утаснууд салхины аясаар хийсч биднийг далайн гүнд буй мэт мэдрэмж төрүүлнэ. Далай тэнгисийг мэдэх нь монгол хүний зүрхэнд хол байдаг ч уран бүтээлч далай тэнгистэй өөрсдийн өргөн уудам нутгаа харьцуулсан байлаа.

BATSAIKHAN SOYOLSAIKHAN

MONGOLIA

Soyolsaikhan Batsaikhan's artwork combines installation and performance, and addresses the question 'Who are we now as Mongolians in our own land?' The mirror represents self-scrutiny, the attempt to see oneself along the road to understanding oneself. The artist started by installing different sizes of mirror into the land, curved around, so that the person standing in the middle can see many different images of him or herself. This mirror installation then forms the backdrop for the performed part of the installation, in which Batsaikhan asks people to put on robes and join themselves to him through lengths of ribbon. In this way he can be connected to many people at the same time in his journey of self-reflection and questioning.

But the 'outcome' of the performance / enquiry is that despite the fact that he looks just like the locals who live on the land, his inner self tells him that he is really the same as the foreigners who are visiting Mongolian nature for the first time.

The message of the mirrors is that the new generation of Mongolians prefer Western culture to their traditional culture, and they blend in easily to urban living. Although Mongolians feel like they understand how to live from their own land, they have in fact lost their ability to really interact with nature as nomads have done in the past.

Are Mongolians no more skilled than foreigners / tourists in living out nomadic culture?

Rocks of Inner heart Сэтгэлийн гүн дахь хадаг

Уран бүтээлч Соёлсайханы Батсайхан өөрийн уран бүтээлдээ өрөг урлаг болон үйлдлийн урлагийг хослуулан Бид өөрсдийн газар нутагтаа хэн болов? хэмээх асуултыг тавилаа. Тэрээр байгальд бүтээсэн өрөг урлагтаа өөр өөр хэмжээнээс бүтэх толийг ашиглан өөрийн гадаад дүрсээ тал бүрээс харах боломжтойгоор байрлуулсан агаад толинд тусах тэрхүү тусгал өөрийн дотоод ертөнц болон мөн чанарыг бусдад илтгэн харуулж байлаа.

Уран бүтээлч өрөг урлагийн урд талд бусад уран бүтээлчидтэй улаан туузаар холбогдон нүдээ тагласан байдалтайгаар үйлдлийн урлагаа үзүүлсэн нь түүний бусадтай зөвхөн толины тусгалаар бус оюун санаагаар холбогдон "өгч, авах" ойлголцох, сэтгэлээр холбогдох бясалгалыг илэрхийлсэн нь бусдаар дамжуулан өөрийгөө танин мэдэх оюун санааны аялал болсон юм. Уран бүтээлчийн гайхам аяллын үр дүнд хэдийгээр ил үзэгдэх дүр төрх эгэл Монгол хүн боловч түүний дотоод мөн чанарт харийн үзэл санаа, соёл, амьдралын хэв маяг шингэж буйг мэдэрсэн явдал байв.

Уран бүтээлчийн өрөг урлаг, үйлдлийн урлагийн хослол нь хэдийгээр Монгол хүмүүн бид өөрсдийн байгаль дэлхийтэйгээ холбогдон аж төрөх төрөлхийн зөн дотоод сэтгэлд байх ч шинэ үеийн Монголчууд бид төрөлх зөн билэг, аж амьдралаас тасран Өрнөдийн соёлыг үрчлэн авч буй нь нүүдлийн соёлын гүн ухаан, бодит байдал алдагдаж байгаагийн илэрхийлэл болсон.

Монгол ард түмэн бид өөрсдийн газар нутагтаа харийн хүн мэт болсон гэж үү?

CAMILLE BIDDELL

ENGLAND

Camille Biddell's concern as an artist is to resist the homogeneity of mass production through the use of clay. She says 'The repetition and rituals linked to ceramics are meditative, engaging and direct, values I find to be lacking from daily life, which is increasingly mediated through (digital) screens rather than tangible experience.' The artist worked in a children's summer camp in Mongolia some years ago.

Since in her view 'ceramics often symbolise sharing and conversation' it seemed a natural thing to organise a ceramics workshop for local people during LAM 2018. Her artwork was inspired by the way in which, as she says, a 'landscape can trigger memories or déjà vu – sometimes when returning to a place the memories can be stronger than the present, like ghosts'. Memories and the present flow into what may be imagined memories, until the past, present and future merge. The rock formation Biddell chose as a site reminded her of an abandoned city or amphitheatre, a place from which to look out across the valley. The clay figures are based on people she had met before in Mongolia and from whom she had received some wisdom or kindness. The figures are a tribute and thanks to these people. The clay comes from Ulan Bator, from on site, and from the UK, and is mixed with sand from the Gobi. The scale of the figures in the landscape, and the inevitable erosion of the clay back into dust suggest the merging of subject and object that can often result equally from the overwhelming experience of a new culture, or from the presence of the huge landscape. 'Things that are handmade bear the maker's impression, and the tactility of making is a reminder of the history of their manufacture.'

I resemble my Mongolia Би Монголтойгоо адилхан

Камилл Бидделл үйлдвэрлэлийн нэгэн хэвийн байдлыг эвдэх, шинэчлэх зорилготой керамик уран бүтээлч юм. Тэрээр хэдэн жилийн өмнө Монголд хүүхдийн зуны зуслан дээр шавраар уран бүтээл тууривах гайхамшгийг анх мэдэрчээ. "Керамик хийхэд ордог давталт, зан үйл нь бясалгал мэт сонирхолтой, зорилготой ба бидний өдөр дутмын дижитал амьдралын хэмнэлээс хамаагүй илүү гэж би боддог" хэмээжээ.

"Керамик нь ихэнхдээ хуваалцах, хоорондоо харилцах холбоосыг хэлдэг" учраас Бидделл Монгол хүмүүст зориулан шавраар уран бүтээл хэрхэн хийх талаар мэдлэгээсээ хуваалцах нь зүйтэй болов уу гэж боджээ. Камилл хэлэхдээ "газар нутгийн тогтоц нь дурсамж, мэдрэмжийг сэдэрэх хүчтэй байдаг ба заримдаа мэддэг газраа эргэж ирэх үед мэдрэмж нь илүү хүчтэй байх нь бий" гэжээ. Бидделлийн сонгосон чулуулаг бүхий газар нь хаягдсан хот эсвэл амфитеатерыг санагдуулна, тэндээс хөндийг тэр чигээр нь харж болно. Шавар дүрсүүд нь Монголд урьд өмнө нь уулзаж байсан танил, мэргэн ухаан, нинжин сэтгэл, хайртай хүмүүс дээр үндэслэжээ. Эдгээр дүрснүүдийг хийснээр тэдгээр хүмүүст хүндэтгэл үзүүлж, талархал илэрхийлж байна. Бүтээлийнхээ шаврыг Монголын шавар, Их Британийн шаврыг холин гарган авчээ. Тоосонцор болох шавар хязгааргүй талд буух үед бидний таамаглах объект субъектын ойлголт мартагдсан сэтгэгдэл төрүүлнэ. Гараар хийдэг зүйлд бүтээлчийн сэтгэл харагдаж, бүтээх үеийн төрөх мэдрэмж нь бүтээлийн түүхийг өгүүлэн байна.

Who are we now?

ANA LAURA CANTERA

ARGENTINA

The objective of Ana Laura Cantero's work *Invisible Cartographies* is to visualize invisible information about the environment and how humans use it. A central role in the work is taken by the Life Guardian, a cyborg robot, part mechanical and part living material. The biotic part (the mushroom) is the brain of the robot, continuously managing its behavior to seek ideal environmental conditions. It walks on the earth like a new species. It has a range of sensors so that it can collect and store information such as temperature and moisture, as well as the presence of pollution. The extracted information is turned into movements and sounds: on the one hand to control the speed and direction of locomotion, and on the other to make different sounds expressing discomfort or wellbeing. It is also used for making ecological maps describing where the robot finds the best conditions for life (using GPS coordinates).

Although Mongolia is very clean in the steppe, the robot detected a fractional percentage of NH₃ in the atmosphere, presumably from ruminant animals. The information was used for creating site specific maps in the robot's area of operation. Each map describes where the mushroom 'thinks' it is the best conditions to survive. Changes in NH₃ level were represented by a point (a stick), and these were joined with string, following the direction of the high levels of gas emissions. In summary, Life Guardian is a metaphoric way to make visible human activity, exploring natural resources, and visualizing different aspects that require close attention in order to live better in the world.

Invisible Cartographies Үл үзэгдэгч зураглалууд

Ана Лаура Керера бүтээлдээ хүрээлэн буй орчны талаарх үл үзэгдэгч мэдээллийг хэрхэн дүрслэх, хүн хэрхэн ашиглахыг харуулах зорилготой байлаа. Уран бүтээлийн гол үүргийг механик болон хагас амьд эд материалын хэсгээс бүтсэн Life Guardian (Амьдарлыг хамгаалагч)- кибер робот, эзэлдэг. Биотик хэсэг (мөөг) нь роботын тархи бөгөөд түүний зохистой орчныг эрэлхийлэхийн тулд өөрийн зан үйлийг байнга зохицуулдаг. Энэ нь шинэ төрөл зүйл мэт дэлхий дээр алхана. Энэ робот усны PH, бичил биетэн, температур, чийгийн хэмжээ, бохирдол зэрэг мэдээг цуглуулах, хадгалах боломжтой байдаг. Боловсруулсан мэдээлэл нь хөдөлгөөн ба дуу болж хувиран: нэг талаас, байршлын хурд, чиглэл, нөгөө талаас өөр таагүй мэдрэмж, эсвэл эрүүл мэндийг илэрхийлэх өөр өөр дуу чимээг удирдан гаргах болно. Энэ нь мөн роботыг амьдралын хамгийн сайн нөхцөл байдлыг (GPS-ийн координатаар) илэрхийлсэн экологийн зургийг гаргахад ашигладаг.

Хэдийгээр Монгол улс маш цэвэр боловч робот агаар мандалд NH₃-ийн маш бага өөрчлөлтийг мэдэрч тодорхойлдог. Энэ мэдээлэл нь роботын үйл ажиллагааны талбарт зориулагдсан газрын зураг (зураг зүйн) -ийг үүсгэхэд ашиглагддаг. Газрын зураг бүр мөөгний амьдрах хамгийн сайн нөхцөлтэй гэж үзсэн газруудыг илтгэнэ. NH₃ төвшин дэх өөрчлөлт нь цэг (мод) -аар илэрхийлэгдэх бөгөөд эдгээр нь утсаар холбогдоно. Холбогдсон цэг өндөр утаа ялгаруулдаг газрыг тэмдэглэнэ. Дүгнэж хэлэхэд, Life Guardian бол хүн төрөлхтний үйл ажиллагааг харуулах, байгалийн нөөцийг судлах, дэлхийд сайхан амьдрахын тулд анхаарлаа хандуулах шаардлагатай өөр өөр талуудыг төсөөлөхийг оролддог метафорик арга юм.

VIKRAM DIVECHA

INDIA, UAE

‘Mala’ (garland in Hindi), a site-specific work, responds to the landscape of Mongolia. Drawing from the Eastern ritual of garlanding idols, the artist has embraced the land with a mala. A monumental 8-meter high granite rock formation emerging in the valley neighboring to the Land Art Mongolia (2018) camp, was the chosen site for enacting this ritual. Sacks of coal were strung across the mala, bringing into conversation the changing relationship with the land. Traditionally, living off the land in Mongolia meant a sustenance earned from the pastoral lifestyle - herding across the land’s lush pastures. This notion has changed over the years as the Mongolian State is also living off the land by aggressively extracting mineral resources from rich subterranean deposits - affecting rapid economic growth. The coal hung on the mala was procured from the Chandag mine near the camp in Murum Sum. Stretching for kilometers as one drives past the mine on the Eastern highway, Chandag extracts millions of tons each year, and at present has exhausted one tenth of her reserve.

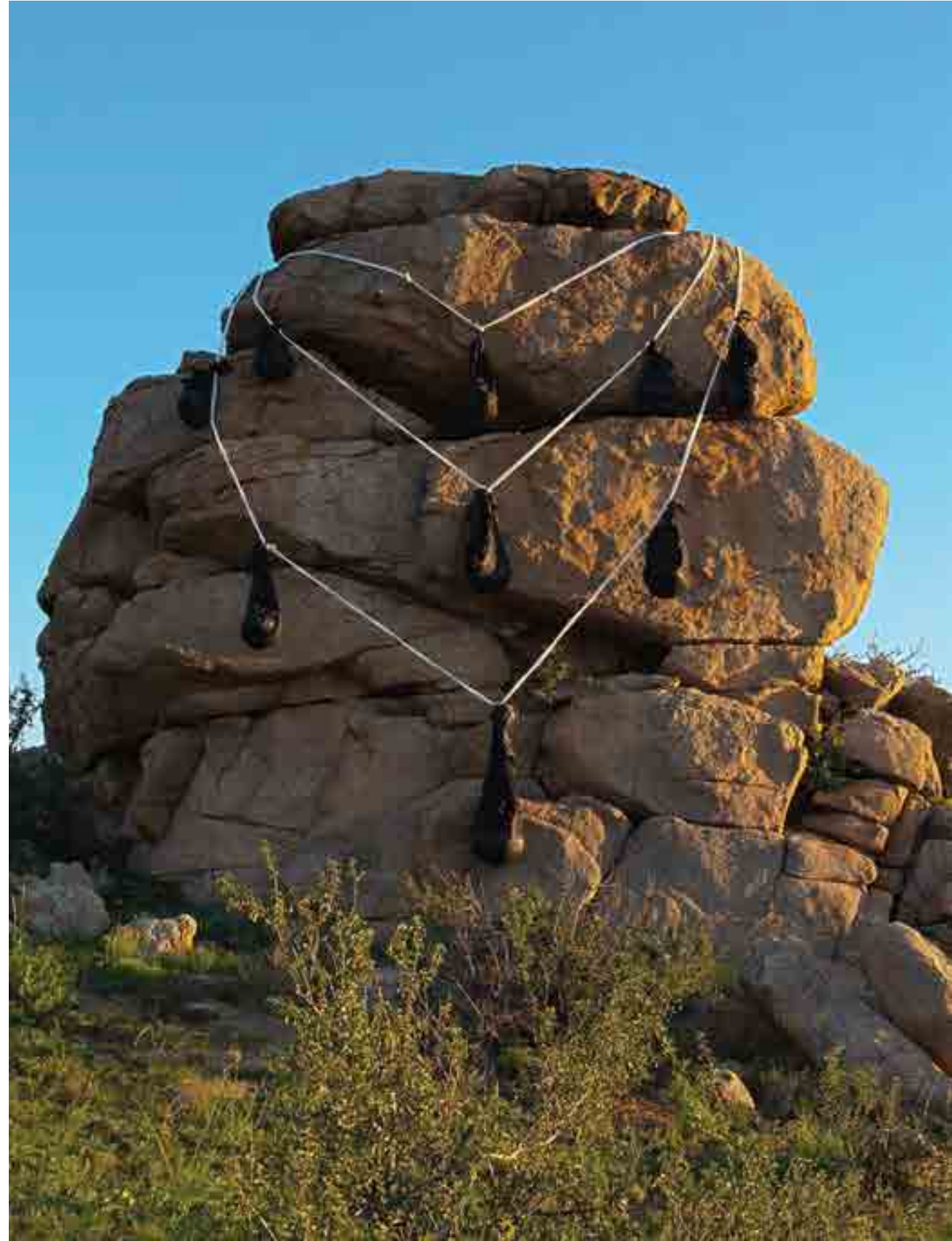
Expressing gratitude for what Mother Earth has bestowed upon one, a mala is often strung with offerings - at times sources of energy one lives upon, such as edible items. For ‘Mala’ the artist has made an offering of a relatively new source of energy in human history - coal. This gesture highlights the resources on the land and those underneath - one, which tends to replenish, the other, not. The artist would like to thank Maygmarsuren.D, Naymdavaa.J and Surenjav for making this work possible. Their skill in knotting, arranging and climbing introduced a local aesthetic and knowledge to the work. Supported by Richard Jochum, Elizabeth Prins and Junichiro Iwase.

Mala

Цэцгэн хэлхээ

Уран бүтээлч “Мала” (Хинди-ээр Хүндэтгэлийн зүүлт)-г бүтээхдээ Монгол оронд хүндэтгэл үзүүлэх ёслолыг үйлдэн эх нутгийг тэврэн авлаа. Хөндийд орших байгалийн өвөрмөгц тогтоц болох 8 метрийн өндөртэй боржин чулуулаг дээр энэхүү ёслолоо үйлдэхээр сонгож авсан байна. Уламжлал ёсоор бол Монгол нүүдэлчдийн амьдрал бэлчээрийн мал аж ахуйтай салшгүй холбоотой боловч эдийн засгийн хурдацтай хөгжил сөргөөр нөлөөлж, газар доорх баялаг, орд газар, ашигт малтмалын нөөцийг түргэсгэх замаар байгалийг сүйтгэх нь хэрхэн газар авч буйг харуулахыг зорьжээ. Мала-ийн гол материал болох нүүрс Мөрөн сумын ойролцоох Чандагийн нүүрсний уурхайгаас авч иржээ. Нийт нөөцийнхөө аравны нэгийг олборлосон Чандагийн уурхай жил бүр сая сая тонн нүүрсийг Урд зүг эрүү тээвэрлэдэг байна.

Эх Дэлхий бидэнд бүх зүйлийг харамгүй бэлэглэсэнд талархлаа илэрхийлэхийн зэрэгцээ амьдрал тэтгэгч газраа хайрлан энэрэхийг хүссэн байлаа. Уран бүтээлч нүүрсээр “Мала” бүтээн хүн төрөлхтөн болон байгалийн харьцааг илэрхийлэхийг зорьжээ. Векрам нутгийн ард болох М.Баярмаа, Д.Нямдаваа, Сүрэнжав нартаа хамтран уран бүтээлээ хийсэндээ туйлын баяртай байлаа. Учир нь тэдний өөрийн эх оронтойгоо хэрхэн харилцан ажиллах мэдлэг нь түүний бүтээл босох болсон нэгэн шалтгаан болсон юм. Мөн уран бүтээлч Речард, Элизабет болон Жуничиро нар дэмжин хамтран ажилласан нь түүнд хэзээ ч мартаггүй дурсамж болсон.

Who are we now?

MICHELE GIACOBINO

ITALY

As an artist and landscape architect, Michele Giacobino is concerned about the land, the ways in which humans use it, and in particular the question of which humans decide how the land is to be used.

In this work for Land Art Mongolia 2018, the purely visual association between the green rolling grasslands of Mongolia and the game of golf is straightforward. But this artwork is not about golf as a sport, or about the enormous areas of land, and water resources, devoted to golf courses around the world. The title Club refers instead to the 'club' of G20 nations (20 of the nations with 'developed' or more powerful economies) whose attitudes largely determine the use of natural resources – including the land – around the world.

So, in Club, the use of the flags of the twenty nations refers to the globalized culture of the G20. As Giacobino points out, the homogeneity of globalized culture leads people to seek out the unusual, 'exotic' or 'undeveloped', adjectives often applied to Mongolia. Since there are also artists from almost 20 nations (not G20) in this edition of Land Art Mongolia, come to experience the land and its people, Club can also be understood as a reflection on the artists and Biennial workshop. Flags are an ambiguous device, of course, referring not simply to the marker of the golfer's ambition, but also to the territorial ambition and claims of nation states to possess the land.

Giacobino's artwork was present in the landscape for only a few days, and the artist was careful to return the soil to the places from which it had been displaced.

Club

Клуб

Итали уран бүтээлч Жиакобино онгон байгаль, хүмүүс үүнийг хэрхэн ашиглаж буй талаар хурц асуудал хөндсөн сэдвээр уран бүтээлээ туурвидаг билээ.

Энэ удаад тэрээр Монгол орны онгон зэрлэг байгалийг голфын талбайтай зүйрлэн уран бүтээлээ Клуб хэмээн нэрлэлээ. Бүтээл нь голфын спорт, голфын талбай, усны нөөц, дэлхийн хэмжээний голфын курсуудын тухай биш байлаа. Бүтээлийн санаа нь G20 (20-н "хөгжсөн" эсвэл илүү хүчирхэг эдийн засагтай улс орнууд) байгалийн нөөцийг, тэр дундаа дэлхий байгаль орчинд эдгээр улс үндэстэн хэрхэн хандаж буй хандлагыг илэрхийлсэн хорин улсын туг далбааг ашиглан уран бүтээлээ нэрлэжээ.

Мөн уран бүтээлч Монгол газар нутаг дээр 20 үндэстэн, уран бүтээлчид өөрсдийн уран бүтээл, үзэл бодлоо илэрхийлэн өөр хоорондоо туршлага солилцон, байгаль болон соёлын тухай өөрсдийн Клубыг бий болгож буй тухай байлаа. Уран бүтээлийн өгүүлэмж нь газар нутгийн хүсэл эрмэлзэл, үндэстэн ястан оршин байх, газар нутаг эзэмшлийн талаарх давхар утгыг илэрхийлжээ.

Жиакобиногийн уран бүтээл хэдхэн өдрийн турш оршин хөндсөн газраа тэрээр болгоомжтой нөхөн сэргээсэн билээ.

Who are we now?

SOPHIE GUYOT

SWITZERLAND

Цогцго? –Canter? –Galop?

In her proposal for the artwork, Sophie Guyot quoted a sentence by philosopher Hannah Arendt: 'The world is not humane just because it is made by human beings, and it does not become humane just because the human voice sounds in it, but only when it has become the object of discourse'.

Guyot's art is concerned with how the words we use reflect and inform our views – how language forms our view of the world. This work for Land Art Mongolia 2018 started with a series of informal conversations between Guyot and people from different and distant cultures: the artists of the biennial gathered in Murun Sum, Khentii - who come from all over the world - and the inhabitants of the region, with a culture that still bears many traces of nomadism.

Although her personal focus in these conversations was to explore the idea of humanism in the Anthropocene age, she found a deeper personal connection with people through her love of horses, and the fact that horses play a central role in Mongolian culture. In fact, the figure of the 'horse' began to represent all the depth and range of meaning of the figure of the human, a kind of alter ego.

In Europe and New World, the word 'human' is normally used to denote positive attributes, as in Mongolia the word 'horse' also evokes a positive set of values. Would we think differently about the world and our actions in it if we used the word 'horse' instead of the adjective 'human'? And 'horse-ism' instead of 'human-ism'?

Уран бүтээлч Софи Гайот философич Ханна Арендтын ишлэл болох “Хүн төрөлхтөн оршин буй л болохоос дэлхий бол хүмүүн төрөлхтөн биш, хүн төрөлхтний дуу хоолой сонсогдсон учраас хүмүүнийг оршин байлгаж байна” бүтээлийн эх санаагаа авсан бүтээлээ туурвихаар зорьсон байлаа.

Тэрээр бидний хэрэглэдэг хэл, үгс бидний үзэл бодлыг илэрхийлж, өөрдийгөө илэрхийлэх хэрэгсэл болдог бөгөөд нүүдэлчин ард иргэдийн соёлтой танилцан нутгийн ард иргэнтэй харилцан Антропоцений үеийн хүмүүнзмын үзэл баримтлалыг судлан уран бүтээлээ туурвих явдал байсан ч адууг хайрлах хайраар дамжуулан хүмүүстэй илүү гүнзгий холбоо тогтоох, морь нь Монголын соёлд гол үүрэг гүйцэтгэдэг болохыг нүүдэлчин ард олонтой уулзаад олж харжээ.

Европ болон Шинэ үеийнхэнд “хүн” хэмээх ойлголт ухамсарт эерэг шинж чанарыг илэрхийлэн хэрэглэгддэг бол Монгол оронд “морь” хэмээх ойлголт ухамсарт мөн ижлээр илэрхийлдэг байлаа. Хэрэв бид “хүн” гэсэн үгний оронд “морь” гэсэн үгийг хэрэглэсэн бол дэлхий ертөнцийн тухай, бидний үйлдлийг өөрөөр бодож үзэх болов уу? Мөн “хүн-изм” -ийн оронд “морь-изм” гэж үү?

Үг дагаж буй асуулт нь чухал ач холбогдолтой байлаа. Асуулт бидэнд хүмүүсийн хоорондох харилцан үйлчлэл, анхаарал төвлөрөл, тэднийг байр сууриа илэрхийлэх шууд бус харилцаанд урьдаг. Өөр хоорондоо болон газар нутгийн ялгаатай байдлаас шалтгаалан ууланд бичигдсэн уран бүтээлчийн үг тодорхой цэгээс уншиж болно. Энэхүү өрөг

Who are we now?

The question mark that follows the word is important: it focuses on the interaction between the installation and those present, questions them directly and invites them to take a stance. Due to the unevenness and the differences in the depth of the terrain, the word can only be read from a specific point. The concept of humanity expressed in this installation thus crucially illustrates the question of perspective.

урлагт хүн төрөлхтний үзэл бодол хэрхэн илэрхийлэгдэж болох талаар харуулахыг зорин хэтийн төлөвийн асуудлыг тодруулж харуулсан юм.

MARIKO HORI

JAPAN, SERBIA

Conversation Ярилцлага

Mariko Hori's Fishing for the Earth constructs the image of a solitary person in conversation with the earth through the instrument of a fishing line. As she says: 'The fishing-line would break if you tugged too strongly. It is necessary to keep the balance and feel the weight of the earth. Then, you will know that you can never 'catch' it.'

Hori wants to propose that we re-acknowledge how great the earth is, and to have more respect for it. We all understand how urbanisation has resulted in there being fewer and fewer opportunities to communicate with 'nature' – that is, with a nature that is unmediated by humanity, and still commands the respect of humanity.

She says: 'Lack of communication foments this unbalanced relationship between humankind and nature. It's time to talk to the earth again.'

This work provides the opportunity to think about how to communicate with the earth – a dialogue to guide us about where we are heading. Through experiences like this, we begin to view and think about the world from another perspective, and this in turn may influence and ultimately change our relationship to the world.'

The fishing rod is a tool for connecting nature with humankind: one part is made of a branch, connected to the part that comes from a ger. But the rod is only a tool, and the work itself is about the experience you have while you are fishing.

Марико Хори бүтээлдээ загасны дэгээг ашиглан дэлхийтэй харилцан яриа өрнүүлж буй бие хүний төрхийг харуулжээ. Марико: “Хэрэв та хэтэрхий хүчтэй татсан бол загас дэгээ газарт үлдэн мөр тасрах бөгөөд тэнцвэрийг хадгалж, дэлхийн жинг мэдрэх шаардлагатай, харин дараа нь та газар дэлхийг хэзээ ч “барьж чадахгүй” гэдгийг мэдэх болно гэлээ.

Уран бүтээлч газар дэлхий хэчнээн их агуу болохыг хүлээн зөвшөөрч, хайрлан хүндэтгэх хүслээ бүтээлдээ харууллаа. Бидний суурин соёл байгаль хүн хоёрын харьцааг холдуулан ч байгаль эхээ хүндлэн хайрлах сэтгэлийг харуулахыг зорилоо.

Тэрээр хэлэхдээ: “хүн байгалийн шууд харилцаа холдсоноор хүн төрөлхтөн дэлхийн тэнцвэргүй харьцаа өсөн нэмэгдсээр байгаа учир хүмүүн бид байгаль эхтэй дахин ярих цаг болжээ” гэлээ.

Түүний бүтээл дэлхийтэйгээ хэрхэн харилцах болох санааг илэрхийлэн бидний ирээдүйн тухай яриа өрнүүлэх байв. Бид ярилцсанаар эх дэлхийгээ өөр өнцгөөс харж, бодож, сэтгэх ба дэлхий хүний хоорондын харилцаанд нөлөөлж, эргээд хүн бидний харилцааг өөрчилдөг юм.

Бүтээлд загасны уурга нь хүн төрөлхтөн байгальтай харилцах хэрэгсэл бөгөөд нэг Монгол гэрийн унийг ашиглан бүтээжээ. Марикогийн бүтээсэн загасны дэгээний тусламжаар байгаль эхтэй холбогдох тухайн үнэт агшин чухал байлаа. Ирээдүй бол нэгэн хөвөгчөөс бүтээгдсэн гэх хоёр дахь бүтээлдээ

Who are we now?

In her second work, The Future is Made from Something Floating, Hori wanted to celebrate 'the atmosphere and spirits' of the place, made up, as she says, 'from everything which has existed here until now.' And that includes contributions from the bodies of humans passing by in the present as well as those that have passed by in the past. She imagines people in the future feeling the presence of her own contribution.

Hori бүх юмс өнөөг хүртэл байсаар байгаа байх болно гэн санаагаар” агаар мандал болон сүнслэг ертөнц” хэмээн тэмдэглэхийг хүссэн юм. Уран бүтээлч ирээдүйд өөрийн бүтээл нь хүнд нэмэртэй байгаагаар төсөөлөн үлдээхийг хүслээ.

The Future is made of something floating
Ирээдүй ямар нэгэн хөвсөн зүйлээс бүтнэ.

JUNICHIRO IWASE

CANADA

Land Scale

The purpose of the installation is to open up conversations about the relationship between 'human' and 'nature' in our contemporary context of globalization. More specifically, this installation surfaces questions about being 'balanced' in the age of the Anthropocene. It also throws into question how we can strike a 'balance', or more colloquially, 'level the playing field', whilst preserving a moral ecology that attends to the complexities and contradictions inherent in our relationship with 'nature'. Ultimately, this installation hopes to yield insights to address the theme of the 5th Biennale of LAM 360o- Land Art Mongolia: "Who are we now?"

Entitled Land Scale, this installation takes its inspiration from a quotidian tool in carpentry known as the carpenter's level. This level serves as a metaphor for 'balance' in his work, both conceptually and materially. It is represented as a long cylindrical container filled with just enough coloured fluid to allow the water to level itself horizontally in relation to the land. With Murum Sum / Khentii Aimag in the background, the installation will function as a barometer of balance between humanity and nature and generate meaningful conversations about a topic that is more important now than ever before in human history. Written in collaboration with Dr. Maki Iwase (artist's twin sister)

Газрын хэмжүүр

Орчин цагийн даяарчлалын эрин үед уран бүтээлч Жунихиро хүн ба байгалийн уялдаа холбооны талаарх өрөг урлагийг байгаль дээр бүтээх зорилготой байлаа. Түүний бүтээл Антропоцен-ийн цаг үед тулгарч буй хүн байгалийн тэнцвэрийг харуулжээ. Тэрээр байгаль хүрээлэн буй орчны тэнцвэрт байдал, байгальтай уялдах холбоо, харилцан үйлчлэл, үл ойлголцол, зөрчилдөөнтэй асуудлыг хөндөн гаргасан. "Бид хэн бэ?" сэдэвт ЛАМ 360 Беннальд Жунихиро уран бүтээлээ Газрын Жин хэмээн нэрлэн, жирийн мужаан хүний төвшинд багаж хэрэгсэл ашиглан бүтээлээ.

Түүний ашигласан арга болон багаж хэрэгсэл нь хийсвэр болон бодит чанарын тэнцвэрт байдлыг илэрхийлсэн зүйрлэл юм. Агаар мандалд усыг хэвтээ төвшинд байлгахын тулд шаардлагатай хэмжээнд урт цилиндр савыг дүүргэн цаана харагдах Хэнтий аймгийн Мөрөн сумын газрын төвшинтэй тэнцүүлэн байрлуулснаар хүн төрөлхтөн, байгаль орчны тэнцвэрийн хэмжүүр болж, хүн төрөлхтний түүхэнд урьд өмнө хэзээ ч байгаагүй байгаль орчны тухай сэдвийг хөндөн харуулсан бүтээл болсон.

MUNKHJARGAL JARGALSAIKHAN

MONGOLIA

Rectangular
Квадрат

Mongolians used to be nomadic people. Now it is the land of semi-nomadic people and newly settled urban people, and the center of this newly democratic and recently urbanized country is the capitol city Ulaanbaatar.

The city is home to 1.3 million, more than 1/3 of the country's population and the half of that 1.3 million is the people who came to the city unregulated after the democratic revolution.

The city lures more and more nomadic people from the poorer parts of the countryside and swells in population size while having very limited space.

Naturally, there is a clash of civilizations in the city. I wanted to show this clash with my artwork.

Монгол ард түмэн эртнээс уламжлагдан ирсэн нүүдэлчин соёлтой хүмүүс байсан. Улсын нийслэл Улаанбаатарт нүүдэллэн ирж суурьшсанаар бид хагас нүүдлийн уламжлалт болсоор байна.

Нийслэл хот 1.3 сая хүн амтай, нийт хүн амын гуравны нэг хэсэг нь ардчилсан хувьсгалын дараа хот уруу орж суурьшин амьдарсан хүмүүс юм.

Өргөн уудам газар нутагт амьдарч байсан нүүдэлчин ард түмэн хот уруу тасралтгүй ирж, хязгаарлагдмал газар нутагт амьдарсаар л байна.

Уран бүтээлч хот хөдөөгийн амьдралын ялгаа болон орчин цагийн соёлын ялгааг харуулан түүний зөрчлийн талаар олон асуудлыг хөндөн гаргахыг зорилоо.

RICHARD JOCHUM

USA

Rock candy Atlas: Mongolia

I propose to create a site-specific land art installation, Rock Candy. The installation consists of a pile of giant stones gift-wrapped in blue and silver foil. The stones, found on the site, are arranged in a circle with a diameter of seven feet. By offering a shot of sugar when viewers need it most, Rock Candy offers a gift, albeit one that can be consumed only visually. The weight of each stone physically discourages visitors to carry the “candy” away.

The foil used to wrap the stones resemble first-aid emergency blankets, which are often utilized by hikers, campers, and mountaineers to protect themselves from the windy or cold outdoor elements. The foil glistens in the sunlight and reflects the environment. The reflective quality of the blankets simulates the effects of a mirage by giving the installation the appearance of a displaced object glimmering in the sunlight from a distance.

The project plays with the idea that things are not always what they seem through the ironic use of materials the stones are being protected, not the people. At first glance, Rock Candy has the appearance of a Pop Art sculpture that seems out of place in the environment. Upon further investigation, it is actually a site-specific land art sculpture that draws the attention of the visitors to its artificial, big and shiny presentation but brings their attention back to the natural environment of the site.

Чулуун чихэр Атлас:Монгол

Би орон нутгийн онцлогт тохирох Чулуун Чихэр ажлын төслийг боловсруулсан. Тус инсталляци аварга чулуунуудыг цэнхэр, мөнгөлөг гялгар цаасанд ороосон бөөгнөрлөөс бүрдэнэ. Тухайн газраас олсон чулуунууд нь 7 фийтийн (тохой) диаметрийн тойрогт багтана. Үзэгчдэд хамгийн их хэрэгцээт үед нь чихэр өгснөөр Чулуун Чихэр бэлэг болно, гэвч үүнийг зөвхөн нүдээрээ л иднэ. Чулуу бүрийн жин үзэгчдэд „чихэрийг“ авч явах боломжгүй болгоно.

Чулууг ороосон гялгар цаас явган аялагч, майхантай аялагч, уулчдад салхитай буюу хүйтнээс хамгаалах анхны тусламжийн нөмрөгийг санагдуулна. Гялгар цаас наранд гялтганан байгаль орчинд тусна. Тусгах энэ чанар зэрэглээний эффектийг санагдуулж тус инсталляцид холоос наранд гялалзах байрлалыг нь өөрчлөн тавьсан зүйлсийн дүр зургийг өгнө.

Эд зүйлс дандаа харагдаж байгаа шигээ байдаггүй, ёгтлон хэрэглэсэн материалаар чулуу хамгаалагдсан, харин хүмүүс үгүй. Эхлээд харвал Чулуун Чихэр байгальд гарч ирсэн Поп Арт баримал шиг үзэгдэнэ. Лавшруулан судлан харвал, энэ нь орон нутгийн онцлогийг шингээсэн ланд артын бүтэц бөгөөд хуурмаг, том, гялалзсан байдлаараа үзэгчдийн анхаарлыг буцаад нутаг орны байгаль руу татна.

Who are we now?

TANYA P. JOHNSON

SOUTH AFRICA, CANADA

Story keepers

“Coming from the direction of beginnings and the waking winds, the blue air is filled with small birds. Like bright thoughts. They are in the slipstream of the story catchers: swan, hawk, owl and sparrow.

These Old Ones move between the worlds and show the people that grief and jubilation are twinbrothers. The hollow bones of these winged teachers can be used to travel to the sky nations. And also sideways in elastic time. While moving upwards through the white and bleached bones, they told me, we can simultaneously send roots down from the soles/ souls of our feet. Some of us remember how to be this tall.

In this way, they said, we become the hollow bones through which the spirits of the unborn can see the dreams of the ancestors piled deep inside the earth.”

The work that Tanya P. made in Mongolia includes two components: story writing and installation. It was informed by her experience of living on the land near Murun Sum, and by interacting with the people and witnessing their ways of belonging to their culture. Tanya spent her first two days there in a ceremonial or ritualistic process, during which she wrote seven *Concentric Stories* in flour, salt and water to feed the land. Referencing how people move around their *gers*, she circled a nearby sacred mountain in a clockwise direction, inscribing the earth with the stories as she went. Rituals of sweeping the land and offering milk were also undertaken.

Түүх өгүүлэгч

Гайхам бодолд эхлэлээс үүсэлтэй сэрүүн салхи чиглэн ирэхэд цэнхэр агаарт бяцхан шувуудаар дүүрнэ. Агаар мандалд орших тэдгээр бяцхан шувууд домгийг бүтээгч хун, шонхор, шар шувуу болон бялзуухай байлаа.

Эдгээр домогт шувууд дэлхийгээс дэлхийд нүүдэллэн эгч дүү мэт уй гашуу, баяр баясгаланг хүмүүст хүргэдэг. Тэдгээрийн далавчны яс тэнгэрийн орон уруу аялуулдгаас гадна өөр ертөнц эрүү дагуулан явдаг. Шувууд буцан ирэхдээ дээр ертөнцөд буй сүнслэг биеийг өөртөө шингээн газарт буудаг. Хүмүүс бид өвөг дээдсийнхээ сүнстэй газарт буусан тэрхүү ясаар дамжуулан холбогдон ертөнцийн гүн эрүү нэвтрэн ордог гэсэн бодлоор уран бүтээлч Монголд ирж Хэнтий аймгийн Мөрөн сумын уугуул иргэдтэй соёл, ёс заншлын талаар яриа өрнүүлээ. Эхний хоёр өдрөө тэрээр газар нутагтай танилцан эргэн тойрон дахь долоон хайрханд өргөл барьц барих ёс заншил уламжлалт гэрийг нар зөв тойрон гарах тухай бичиж эхэллээ.

Сонссон зүйлээ гурил, давс болон усаар бичин эргэн тойрны хайрханд өргөл барьц болгон тавилаа. Үүнээс хойш үүссэн *Anthropomorphs* нь эртний Монголын домог, ер бусын далавчтай шувуу-Галбайн гэж нэрлэгддэг шувуудаас урган гарч ирсэн юм. Эдгээр нь олдвор, байгалийн зүйлсээс цуглардаг. Хөгжмийн нэгдсэн хэрэгслүүд нь түүхийн зориулалттай тээврийн хэрэгслийн бэлгэдэл юм. Худалдааны түүх, үлдэгдэл, хүний харилцан үйлдэл, өөрөө зааж өгсөн протокол (миний өөрийнх биш соёлоос үг хэлэх гэх мэт)

Story Keepers is a compilation of four *Anthropomorphs* inspired by the ancient Mongolian mythical and supernatural winged bird-humans called the Galbinga. The assemblages were composed of found and natural objects such as chairs, children's shoes, printed wings, a horsetail, a swan skull; and integrated musical instrument parts. The work references the action of carrying and the story keeper as protector against the narrative of globalization.

Influences for this work also emerged from her witnessing how Mongolian people express their relationship to the cosmos and the unseen, through temple and land offerings and in Shamanism.

In Ulaanbaatar, Tanya traded artworks for the Mongolian words that stimulated the invention of the script she calls *Wordmaps*. She painted word symbols, such as *song*, *breath*, *story*, *laughter* and *dream* on the instrument parts.

The colours and motifs chosen for the installation are suggestive of *ger* boxes and doors. In alluding to these boxes, she speaks to traditions of holding or containing both stories and treasured family objects.

Tanya suggests ideas of sewing in her stories and integrates binding, bundles and thread in her works, symbolizing the thread that binds humans to one another, to their culture and to their world.

-ийг агуулсан хэрэгслүүдийг багтаасан үгийн товчлол гэж нэрлэдэг текст гэж нэрлэдэг.

Оруулсан үгсийн утга нь дуу, амьсгал, түүх, инээд, мөрөөдөл юм. Сонгосон өнгө, загвар нь гэрлийн хайрцаг, хаалгыг санал болгодог.

Гэрийн хайрцагт дурдахдаа гэр бүлийн эд зүйлсийг түүх, үнэт зүйлсийг эзэмшдэг, эсвэл агуулах гэсэн санааг дэвшүүлсэн. Энэ ажилд зориулж миний урам зоригийг (мэдээжээр давхардуулсан) мэдээж миний санаанд тулгуурласан сансар огторгуйн талаарх ойлголт, арга барилын талаарх миний үзэл бодлоос үүдэлтэй юм.

Энэ нь ариун сүм, сүүний өргөл, мэдлэгтэй, гэхдээ туршлагагүй боловч Бөөгийн шашинд дадлага хийдэг.

Ажлыг холбосон утас гэдэг нь оёдол, дэлхийг холбох түүхийн гар утас, хүн төрөлхтөн нэг нэгэндээ, тэдний соёл, газар уруу холбодог.

LEUNG MEE PING

HONG KONG, CHINA

Dark Pupas Blue Pupas

I would like to use formlessness as a tool for creativity and to convey an attitude, in the wild nature. A rope and wattles are elements for people to initiate a dialogue with the sky and the land, between the blue and the dark. “Observation” is the transformation of creation. What we will see depends on our own discovery through imagination.

Blue Pupas

Video documentary 2’10 mins, 2018
Medium: pad screening, rope

Dark Pupas

Poems:

1. I am contingent: I am writing poems: Endlessly starry night: Senseless at all
2. I see smiling lips for the fall of the night: Kissing the edge of stars
3. A boundaryless map: Guiding one move through arrays of stars: The sole eternity

Хар шавж Хөх шавж

Би урлагийн бараг хэлбэр дүрсгүй бүтээлийг ийм онгон байгалийн бүтээлд хийхийг илүүд үздэг. Хэдэн бургасан байгууламж болон утас хүмүүст тэнгэр газартай хөх цэнхэр, харанхуйн дунд ярилцахад хангалттай энгийн байх болно. „Ажиглалт“ нь бүтээлийн шилжилт юм. Бидний харахыг хүссэн зүйл бол дүрслэн бодох, танин мэдэхүйгээс маань шалтгаална.

Хөх шавж

Баримтат хөдөлгөөнт дүрслэл 2’10 секунд, 2018
Техник: Дэлгэц, олс

Хар шавж

Шүлэг:

1. Би хамгаалагч: Би хязгааргүй түгэх одот шөнө шүлэг бичнэ: огт утга учиргүй
2. Би харанхуй шөнөд баясах уруулыг харж байна Оддын аяганы ирмэгийг үнсэнэ
3. Хил хязгааргүй газрын зураг Түүнийг оддын бүх цацрагаар дамжин хөдлөхөд зална Цорын ганц мөнх

ZHENG LU

CHINA

Fragment

Zheng Lu lives in Beijing but was born in Inner Mongolia, China. He is concerned about the loss of cultural diversity in Asia – including or especially Asian contemporary art - resulting from global homogenization. He would like to provoke thought about this issue through his work, and the trans-national / multi-cultural character of LAM creates the perfect context for this.

For his artwork, Zheng set up lengths of adhesive tape stretched between rocks in the landscape and left them there to collect whatever was brought to them by the wind: visible and invisible, organic and inorganic fragments from the landscape, whether from hair from animals, feathers from birds, parts of insects, seeds, leaves, dust from the rocks, and maybe even dust from humans.

In this work it is the wind, a dominant element in the landscape, that becomes the ‘active principle’, moving particles around as humans are moved around the globe by forces that may be powerful but also invisible. The two-dimensionality of the collection of dust on the adhesive tape makes it like a drawing. When confronted by a two-dimensional recording, are we able to imagine a full life in three dimensions? Zheng’s attention to the inconspicuous is a way to pay acknowledge and respect the diversity of unique particles that together go to form the landscape.

Хэсэг

БНХАУ-ын Бээжин хотод амьдардаг Өвөр Монгол уран бүтээлч Зенг Лү алдагдаж буй өөрийн соёл болон орчин үеийн Азийн урлагт гарч байгаа өөрчлөлтийн талаарх уран бүтээл туурвигч юм. Тэрбээр ЛАМ 360 тав дахь Беннальд олон үндэстний соёл, ёс заншил хоорондын холбоосны талаар уран бүтээлээ хийхээр зорьсон. Тэрээр бүтээлдээ наалддаг тууз (Скотч) ашиглан хадны завсар наалдуулан байрлуулж салхиар туугдан ирсэн юмс бүрийг наалдуулан авах байлаа.

Бүтээлд үзэгдэх юмс, үл үзэгдэх юмс, органик болон органик бус зүйлүүд, амьтны үс, шувууны өд, хорхой шавьж, үр, навч, тоосонцор, тортог наалджээ. Байгалийн гайхамшигт үзэгдэл болох салхи “идэвхт зарчим” бий болгосон нь хүн төрөлхтөн дэлхий дээр хүчирхэг боловч үл үзэгдэх үзэгдлийн хүчээр дэлхий даяар шилжин хөдөлж тойрон эргэлддэг санааг илэрхийлжээ.

Туузан дээрх юмс хоёр хэмжээст зураг мэт харагдана. Уран бүтээлч хоёр хэмжээст зургийг харан хэрэв гурван хэмжээст байдлаар бүтээлд хандвал бүхий л юмсыг бид төсөөлөн бодож чадах уу? Бүх юмс газар дэлхий дээр нэг нэгнээ хүндэтгэн зэрэгцэн оршин байх чухлыг бүтээлийн гол санаагаа болгожээ.

JETTE MELLGREN

DENMARK

Nesting

A nomadic home stays the same inside when the household moves on, even though the landscape outside changes. The ger is like a nest – a symbol of life, a place where you can feel confident and grow up safe.

As far as I understand nomadic life is about responsibility for the family, for the animals, for the community. It is respect for nature and concern for life. In the ger everyday life is transparent. You cannot hide, you do not need to pretend – as everyone lives close together in the same nest. When the family moves on it is because it is necessary for your animals to have new grass – not for you to discover new land.

This kind of collective responsibility you share with one another in such a big family is what is most missing in modern western consumer society, I think. In that part of the world the religion is individuality.

When life gets too complicated we tend to seek for a more simple version. Often we search to find our inner self by travelling in our mind or in the outer world as individuals going back to ancient or foreign cultures. We are 'taking off like nomads', we say – travelling around the world, free from responsibility – only concerned about ourselves and our own goals. But is this nomadic life? Or do we misunderstand and disrespect what is most essential about nomadic life?

Үүрээ засах

Хэдийгээр байгаль дэлхий өөрчлөгддөг ч нүүдэлчин ардын гэр яг л хэвээр оршино. Тэдний гэр шувууны үүр шиг амьдралын эх бэлэг тэмдэг, аюул тогторгүй өсөх сууц нь болдог билээ. Уран бүтээлчийн харсан нүүдлийн амьдрал бол эх дэлхий, амьд амьтан, хүрээлэн буй орчин, гэр бүлдээ хариуцлагатай хандахаас гадна тэдгээрийг хайрлан хүндлэн амьдрах ёсон юм.

Монгол гэрийн аж амьдрал хэнээс ч хамаарахгүй энгийн бөгөөд ил тод шувууны үүрэн дэх амьдарлыг санагдуулам. Нүүдлийн амьдралын хэв маяг шинийг эрэн хайхад бус, харин өөрсдийг нь тэжээн тэтгэгч малыг даган нүүдэллэдэгт оршино. Жеттагийн бодолд энэхүү эгэл амьдрал орчин үеийн Европын соёлд нэн дутагдаж байгаа мэт санагдана. Түүний харсанаар соёлт нийгэм хэтэрхий төвөгтэй бөгөөд энгийн амьдарлыг хүсэмжлэх нь олонтаа.

“нүүдэлчдийн замаар” хэмээн дэлхий даяар аялан хэсүүчилж, орон орны соёлтой танилцан өөрсдийн дуу хоолойг сонсон, дотоод ертөнцөө нээн эрх чөлөөг мэдрэхийг оролддог ч энэ үйлдэл бүхэн зөвхөн өөрийн төлөө амин хичээсэн хувийн сонирхолд хөтлөгдсөн байдаг. Тэгвэл нүүдэлчин ард бас үүнтэй адил байдаг уу? Эсвэл өөр соёлт ард түмэн буруу ойлгож хүндэтгэлгүй ханддаг уу? Нүүдэлчин ардын амьдарлын эх булаг юу вэ?

SENA PARK

NEW ZEALAND

Visitation

My idea started from a fantasy of an untouched land, Mongolia, where I had never been or experienced. As a foreigner or visitor, I ask myself, how much will you be able to understand local cultures and adapt their culture?

I am interested in the natural environment and Mongolian people’s lifestyle. However, my curiosity for the natural environment is juxtaposed with my longing for city life and connections with people.

This idea and my artwork were inspired by my family’s settlement in New Zealand as immigrants. My work represents how much I understand and adapt their culture in my way. And it is about newly created culture, or culture diluted by cross culture with limited understanding and little knowledge.

Айлчлал

Сена Паркийн бүтээлийн санаа онгон зэрлэг Монгол газар шорооноос эхлэлтэй. Гадаадын зочин тэрээр Монгол нутгийн соёлыг хэрхэн ойлгож, түүнтэй хэрхэн зохицох чадвартай байх бол гэсэн асуултаар дүүрэн байв.

Уран бүтээлч байгаль орчин, Монголын хүмүүсийн амьдралын хэв маягийг сонирхсон хэдий ч, байгаль орчны талаарх сониуч зан түүний хотын амьдрал болон нутгийн хүмүүсийн хоорондын харилцаа холбоог хайж байлаа.

Сенагийн уран бүтээлд нь Шинэ Зеландад цагаачилсан түүний гэр бүл хэрхэн оршин суухаас үүдэлтэй. Тэрээр бүтээлдээ хэдийгээр тухайн улсын талаар хэчнээн бага мэдлэг, мэдээлэлтэй боловч шинэ соёлд хэрхэн өөрийнхөөрөө дасан зохицож байгааг харуулж байгаагаа тусган харуулжээ.

from

one

~

ELIZABETH PRINS

SOUTH AFRICA, TAIWAN

The Principle of Original Horizontality

Elizabeth Prins' engagement with the land took the form of building a movable survival shelter; then taking the shelter for a walk; and recording some impressions – visible and invisible – that were found on the way. The entire sequence had a ritualised and performed aspect, inducing a kind of self-awareness in the people around the artist (the audience for this land art).

Prins says 'I utilize and appropriate found objects, concepts, lyrics and techniques - inviting the audience to move within or around a space of speculation.' The strangeness of a lone walker armed with a metal detector taking an inverted bath tub through the grassland was certainly an invitation to re-frame the landscape and speculate as to what hidden knowledge it might reveal. In general, Prins uses her work as a means to develop her understanding through 'recalibration' (as she calls it), a process that for her also involves making material objects.

The Principle of Original Horizontality deals with attempting to understand three kinds of power (at least): the power of the elements (wind, rain, sun, running water); the power of fossil and other mineral fuels; the power awarded by ownership of resources; and maybe also the power inherent in the possibility of reframing our experience as often as we can.

Өрөгрөгийн дагуу орших журам

Элизабет Прингийн газар нутгийг хамарсан оролцоо нь хөдлөх хоргодох байр барих хэлбэрийг бий болгосон. Дараа нь хоргодох байрыг аваачиж өгнө; болон үзэгдлийн болон үл үзэгдэх зарим сэтгэгдэл бичсэн. Бүх дэс дараалал нь жүжигчилсэн, гүйцэтгэсэн талбар байсан бөгөөд уран бүтээлчдийн (энэ газрын урлагийг сонсогчдын үзэгчид) хүмүүст өөрийгөө өөртөө мэдрэх чадварыг төрүүлдэг.

Prins-ийн хэлснээр “Би объект, концепц, дуу, арга техникийг ашиглах боломжтой бөгөөд үзэгчдийг урагшлах эсвэл эргэн тойрондоо урагшлуулахыг уриалж байна” гэжээ. Энэ нь газрын гадаргууг дахин нээн илрүүлэх, нуугдмал далд мэдлэгийг төөрөлдүүлэх урилга юм. Ерөнхийдөө Принс өөрийн ажил үүргээ “дахин давтацлах” замаар (түүний нэрлэснээр) ойлголтыг төлөвшүүлэх арга хэрэгсэл болгон ашигладаг бөгөөд түүнд зориулсан материаллаг объектуудыг бий болгох үйл явц юм.

Эхний зан чанарын зарчим нь элементийн хүчин чадал (салхи, бороо, нар, урсгал ус) гэсэн 3 төрлийн хүчин чадлыг ойлгохыг хичээдэг. чулуужсан болон бусад эрдэс түлшүүдийн эрчим хүч; нөөцийг өмчлөх эрх олгосон эрх; магадгүй бид өөрсдийн туршлагыг аль болох олон удаа өөрчилж болох боломжийн хүчин чадалтай байж болох юм.

MEGUMI SHIMIZU

JAPAN

Three different earth's with in the mongolians Wind

Megumi Shimizu has lived for 16 years in China, so Chinese philosophy and mythology, as well as her life experiences there, have influenced her work and thought.

This work emerged from her feeling about the Fukushima nuclear meltdown after the tsunami of 2011. The Japanese government collected and stored the contaminated soil and prohibited contact with the soil. The community between human beings and the soil was destroyed.

Shimizu had the idea that the soil should be allowed to move again. So she used the local soil to dye fabric (and then removed the radiation) – the colour of the mud staying in the material. A corresponding process in Mongolia meant that white fabric was dyed with local soil, and both fabrics were made into flags.

The performance she choreographed involves people carrying flags made of these fabrics in the wind. In Mongolia, the expression `washed by the wind` refers to the way that the wind can heal, restore, clean. People and objects, animals, landscape, air...anything can be cleaned by a strong wind. So the artist believes that a strong wind can shake flags and people under the sky and across the land. She trusts that both the pollution of the land and the direction taken by human beings can be changed / cleansed by the wind.

Монголын салхинд орших гурван ертөнц

Мэгүми Шимицү Хятадад 16 жил амьдарсан тул Хятадын гүн ухаан, үлгэр домог, амьдралын туршлага түүний ажил, бодол санаанд нөлөө үзүүлжээ.

Энэхүү ажил 2011 оны цунамигийн дараах Фукушимагийн цөмийн дэлбэрэлтийн тухай сэтгэгдлээс нь урган гарч иржээ. Японы Засгийн газар хордсон хөрсийг цуглуулан хадгалж хөрсөнд хүрэхийг хориглосон байна. Хүн төрөлтөн болон хөрс хоёрын харилцаа ийн устгагдав.

Шимицүд хөрсийг дахин хөдөлгөх санаа төрөв. Иймээс түүнийг орон нутгийн шороогоор даавууг будахад (дараа нь цацраг идэвхит бодисыг арилгаж) шавран өнгө даавуун дээр үлдэв. Монголд үүнтэй төсөөтэйгээр цагаан бөс даавуу аван орон нутгийн шороогоор будан, хоёр даавууг далбаа болгон хийсгэжээ.

Түүний дэглэсэн тус үзүүлбэр бол энэ бөс даавуугаар хийсэн тугийг барин салхинд алхах юм. Монголд „салхиар угаах“ хэмээх илэрхийлэл нь салхи анагаагч, нөхөн сэргээгч, цэвэрлэгч гэсэн утгыг агуулна. Хүмүүс, үзэгдэл юмс, амьтад, газар нутаг, агаарыг ... ямар ч зүйлийг хүчтэй салхи цэвэрлэж чадна. Иймээс уран бүтээлч хүчтэй салхи тэнгэр доорхи туг, хүмүүсийг хаа сайгүй хийсгэж чадна гэж боддог. Газрын бохирдол, хүн төрөлхтний чиглүүлэлт салхиар өөрчлөгдөн цэвэрлэгдэж чадна гэдэгт тэр итгэлтэй.

ODMAA URANCHIMEG MONGOLIA

My inner is in the inside.2 Би дотроо байна. 2

I've made a big Wing. Wing can move to different place of nature. Meaning: Everything is moving and marginal. All movement is substantive. So everything is important. You belong inside the whole. The whole belongs inside you.

Work: My work's content is the continuation of my previous concept research work "Movement itself is balance". I attach big white wings to the Mongolian nomadic shelter 'ger'. In my previous work, I attached little wings to a sheep. When the sheep moves its body, the wings were moving like it was flying and that seemed to me like the wings gave the animal more freedom and expressing the animals innate majesty and characteristics.

Content: Everything is created by movement. There are unseen movements, changes, and shifts happening all around us. Our nature, society, and tradition, all things move and change. In modern times, everything moves so fast. Industrialization brought upon us global warming and we are trying to find ways to counter the warming and survive with it.

Our earth heals itself. It creates balance within itself and over it but humans are destroying that balance. We should give our earth a chance to heal itself. We can find a way to live with our nature from nomadic culture. The mining industry is destroying our nomadic culture and environment but the culture itself has a power to survive it.

So I represent the movement by the big white

Би том жигүүрийг хийсэн. Wing өөр өөр газар уруу шилжиж болно. Үүнд: Бүх зүйл хөдөлж, ахиу байна. Бүх хөдөлгөөн нь бодитой юм. Бүх зүйл чухал юм. Та бүхэлдээ дотроо багтдаг. Энэ бүгд таны дотор байна.

Ажлын байр: Миний ажлын агуулга бол миний өмнөх концепц-ийн судалгааны ажил "Хөдөлгөөн бол өөрөө тэнцвэр" юм. Би том цагаан далавчаа Монголын нүүдэлчдийн хоргодох байранд хийдэг. Миний өмнөх ажилд би жижигхэн далавчтай хонь суулгасан. Хонь нь түүний биеийг хөдөлгөж байхад далавч нь нисэж буй мэт хөдөлж, далавч мэт амьтдын хувьд илүү эрх чөлөөг өгч, амьтдын төрөлхийн сүр жавхлан, шинж тэмдгүүдийг илэрхийлэх мэт санагдав.

Агуулга: Бүх зүйл хөдөлгөөнөөр бий болдог. Бидний эргэн тойронд болж буй хөдөлгөөнүүд, өөрчлөлтүүд, шилжилт хөдөлгөөнүүд бий. Бидний мөн чанар, нийгэм, уламжлал, бүх зүйл хөдөлж, өөрчлөгдөнө. Өнөө үед бүх зүйл маш хурдан хөдөлж байна. Үйлдвэржилт нь биднийг дэлхийн дулааралд хүргэсэн бөгөөд бид дулаарлыг бууруулах арга замыг олох гэж оролдож байна.

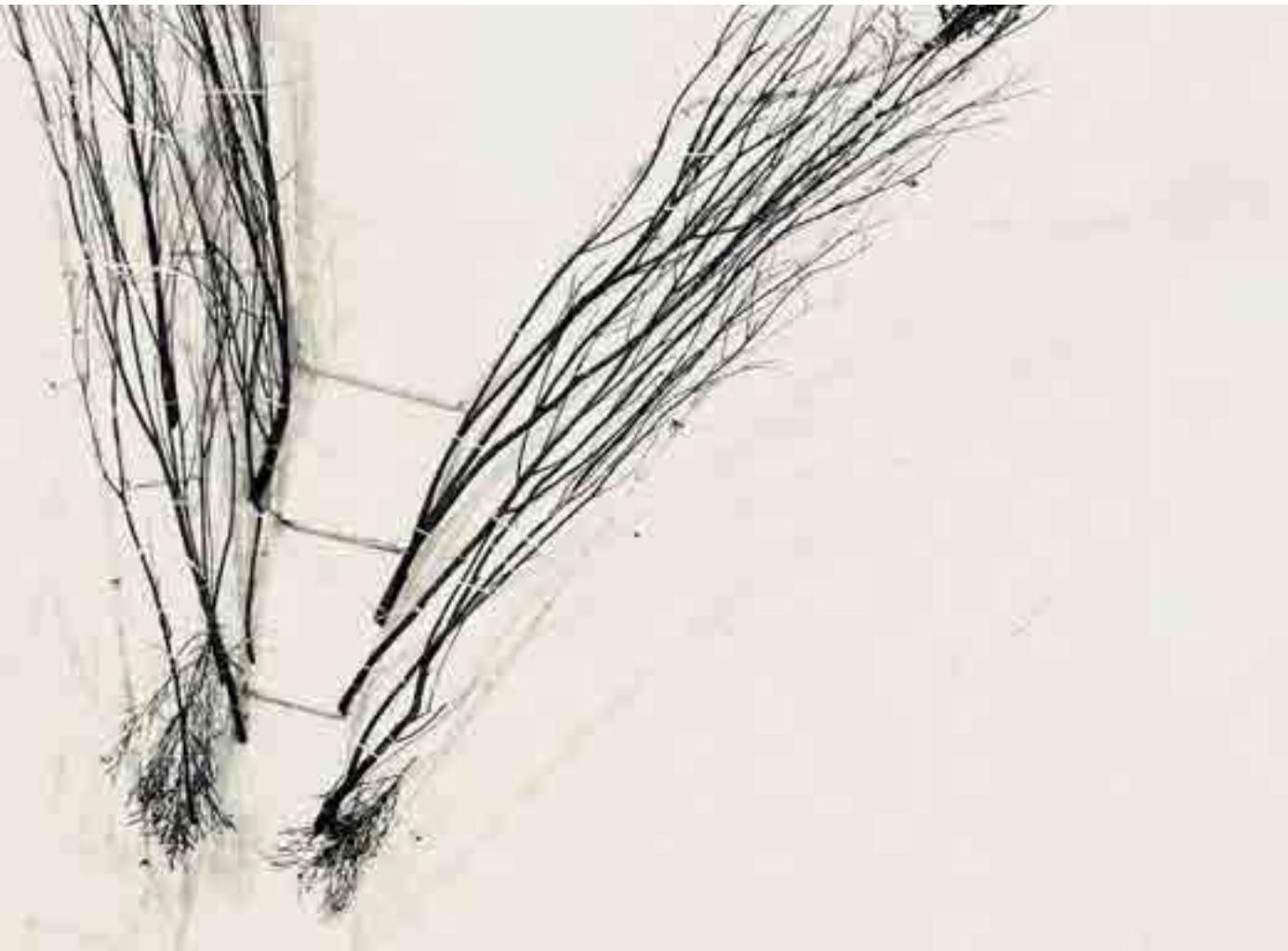
Манай дэлхий эдгээдэг. Энэ нь өөрөө өөртөө байгаа тэнцвэрийг бий болгодог боловч хүмүүс энэ тэнцвэрийг алдагдуулдаг. Бид дэлхийгээ эдгээх боломжийг олгох ёстой. Бид байгалиасаа нүүдэлчдийн соёлоос амьдрах арга замыг олох боломжтой. Уул уурхайн салбар нь манай нүүдэлчдийн соёл, байгаль орчныг сүйтгэж байгаа боловч соёл нь өөрөө

Who are we now?

wings to show the object's innate characteristics and majesty. Everything moves but we don't recognize it. So I will attach wings to inanimate objects to show that they move. Also the wings represent the notion that everything has opportunity to restore its balance.

амьд үлдэх чадвартай. Тиймээс би том цагаан далавчаар хөдөлгөөнийг дүрслэхдээ объектын шинж чанар, сүр жавхланг харуулав. Бүх зүйл хөдөлдөг боловч бид үүнийг хүлээн зөвшөөрдөггүй. Тиймээс би амьгүй зүйлс эрүү далавчаа дэлгэн харуулах болно. Түүнчлэн далавч нь тэнцвэрээ сэргээх боломж бүхий бүх зүйлийг даллаж байна.

ALLARD VAN HOORN

NETHERLANDS, USA

Here, I collaborate with a Mongolian throat singer living in the US, inviting him to step into public space to harmonize with the city sounds that he encounters; air conditioners, water pumps, electricity generators and all other buzzes and hums that we find in the urban environment, which now becomes his substitute landscape of yurts, yaks and grasslands in which he grew up.

Where overtone singing traditionally is used to lull babies to sleep, lure wild and semi-domesticated animals and help gain the favor of the spirit of the place, applying the harmonization within the built environment becomes an attempt to discuss the liminal space between being part of a system and not being part of this set of codes.

This idea discusses the process of assimilation, where the rules, culture and history of an individual are recomposed in a new living environment. Through this recomposing performance existing sounds in the city are appropriated and enriched with traditional ways of mapping the space, spiritually connecting to it and functionally using it as a sound-board. It is as much about blending-in as it is about conserving one's cultural heritage.

The resulting performance constitutes the Urban Songline that effectively describes the migratory path of the throat singer as a 'Displaced Harmony'. It is the space between the cultures, between the countries that is described in this act. This space is universal and is relevant to all peoples migrating into new territories, voluntarily

067 Urban Songline
(Displaced Harmonies)
| Latitude: 47.919292°
N - 40.692278° N / Longitude: 106.920722° E
- -74.001904° W

Энд би АНУ-д амьдардаг Монголын хөөмийчтэй хамтран ажиллан, түүнийг хээр талаас олон нийтийн газар урин түүнийг хотын аялгуутай хөг нийлүүлэхийг зорьсон; агааржуулагч, усны шахуурга, цахилгаан мотор гээд хотын орчинд байх бүх нүргээн, хүнгэнэх дуу одоо түүний өсөж төрсөн гэр, сарлаг, бэлчээрийг орлох нутаг болов.

Нялх хүүхдээ бүүвэйлэхэд дуулдаг, нутгийнхаа зэрлэг, хагас гэршүүлсэн амьтдын сэтгэлийг татан онгод сахиусын хайр ивээлийг дуудах хөөмий барилгажсан орчинд эв зохирлыг бий болгох нь системийн хэсэг байх, энэ цогц кодын хэсэг биш байх хоёрын хоорондын мэдрэгдэх төдий орон зайн тухай ярилцах сэдвийг бүрдүүлнэ.

Энэ санаа нь хувь хүний дүрэм журам, соёл, түүх нь амьдралын шинэ орчинд дасан зохицон уусах явцын тухай хэлэлцүүлгийг өрнүүлнэ. Энэхүү шүтэлцэн нийлэх үйлдлээр хотын дуу чимээ нь орон зайн зурагжилтын уламжлалт арга замаар баяжин, сүнслэгээр холбоо тогтоон, үүргийн хувьд дуу чимээ тусгаарлагч адил байна.

Хэн нэгний соёлын уламжлалыг хадгалж байгаа нь өнгө таарч буйг харуулна. Үүний үр дүн болох тоглолт Хотын Дууны чиглэлийг бүрдүүлж хөөмийчийн нүүдлийн замыг „Шилжилтийн Эв зохирол“ болгон үр ашигтайгаар дүрслэн харуулна. Энэ үйлдэлд дүрсэлсэн зүйл бол соёл, улс хоорондын орон зай юм. Энэ орон зай универсаль бөгөөд шинэ нутаг дэвсгэр лүү нүүдэллэж, сайн дурын

Who are we now?

or forcibly dis-located.

This work is executed by Allard van Hoorn in collaboration with Tamir Hargana, a Mongolian throat singer living in the United States. Special thanks to Byambakhuu Darinchuluun - Mongol Heritage Foundation New York & David van Leeuwen. This project was made possible with the generous support of the Embassy of the Kingdom of the Netherlands in Beijing, People's Republic of China and the Mondriaan Fund.

буюу албадлагаар шилжин суурьшсан бүх хүмүүстэй холбоотой.

Тус ажлыг Аллард ван Хоорн АНУ-д амьдардаг Монголын хөөмийч Харганын Тамиртай хамтран гүйцэтгэсэн болно. Мөн Монгол Өв соёлын Нью Йорк дахь Сангийн Даринчулууны Бямбахүү болон Давид ван Лээвэн нарт онцгойлон талархъя. Уг төсөл Хятад улсын Бээжин хот дахь Нидерландын Вант Улсын Элчин Сайдын Яам болон Мондриан Сангийн өгөөмөр тусламжаар хэрэгжив.

RONALD VAN DER MEIJS

NETHERLANDS

Ronald van der Meij approached the Biennial's theme through the perspective of traditional nomadic music in its contemporary manifestation. Music has always been an important means by which nomadic peoples can transmit and keep alive stories, emotions, expressions of the landscape and their history.

Like a 'modern nomad', the artist travelled by car and tent for 14,000km, from the Netherlands along parts of the silk road into Mongolia. The journey was intended as an inquiry as to what was left of the traditional nomadic life and its music. His photos and audio field recordings from the journey form a part of the answer, along with the range of nomadic instruments he collected, which are a testimony to the diversity of nomadic cultures in central Asia.

At the end of the journey, he found that the traditional nomadic life doesn't exist still in the way that he thought it would. Yes, in Mongolia there are nomadic herders using gers, and also people using them to escape the hot cities in summer weekends. But Mongolia is transforming fast, and he saw the nomads trying to adjust to this technocratic age which leaves little space for playing traditional music. The artwork consists of the collected instruments along with the natural elements of the steppe. Modern solar panels and traditional materials combine to create pitch and sound. They are held together using construction techniques derived from nomadic tent the artist investigated during his journey.

The location brings the instruments to life in a sound composition determined by the rhythms of nature (sun, clouds, wind). This 'play' of the

A Nomadic Diptych Нүүдлийн Бичвэр

Рональд ван дер Мейс тус Биннеалд нүүдэлчдийн уламжлалт хөгжмийн контемпорари биелэл сэдвээр оролцож байна. Нүүдэлчид хөгжмөө өв уламжлан үлдээж, тэрхүү хөгжим нь амьд түүх, сэтгэл хөдлөл, нутаг орны илэрхийлэл ба түүний түүхийг хадгалах чухал үүрэгтэй байж ирсэн. „Орчин үеийн нүүдэлчний“ адилаар уран бүтээлч машин хөлөглөн хээрээр майхан барин Нидерландаас торгоны замын хэсгийг дайран Монгол хүртэл 14,000 км туулан иржээ.

Энэ аялал нүүдэлчний уламжлалт амьдралаас юу үлдсэн, хөгжим нь ямар болохыг судлах судалгааны зорилготой байв. Түүний аяллын фото зураг, хээрийн аудио бичлэг эрэлхийллийнх нь хариулын нэг хэсэг болох ба тэрээр нүүдэлчдийн төрөл бүрийн хөгжмийн зэмсэг цуглуулсан нь Төв Азийн нүүдэлчдийн соёлын олон төрөлт байдлыг гэрчилнэ. Аяллынхаа төгсгөлд нүүдэлчний уламжлалт амьдрал түүний төсөөлж байсан шиг хадгалагдаж үлдээгүй болохыг тэрээр олж харжээ. Тийм ээ, Монголд малчид гэрээ хэрэглэж, бас хотынхон зуны амралтаараа халуун газраас дайжин гэрт амьдардаг. Гэвч Монгол хурдан өөрчлөгдөж байна. Нүүдэлчид энэхүү техникийн эрин үетэй хөл нийлүүлэхийг хичээн уламжлалт хөгжмөө тоглоход бага орон зай үлдээж байгааг тэр анзаарсан байна.

Тус урлагийн бүтээл нь хээр талын байгалийн элементийг агуулсан хөгжмийн зэмсгийн цуглуулгаас бүрдэнэ. Орчин үеийн нарны хавтан, уламжлалт материал хослон дуу авиаг бүтээнэ. Уран бүтээлч аяллынхаа турш ажигласан нүүдэлчний сууцаас санаа авсан арга техникээр зэл татаж хөгжмийн зэмсгүүдийг байрлуулав. Байрлуулсан газар нь хөгжмийн

Who are we now?

elements shows similarities to human music - the resulting composition of pitch and tone of which the instruments are capable. This is, after all, similar to the way in which people respond to their environment. Here the modern and traditional go hand in hand in looking for a universal language for humanity.

зэмсгүүдэд амьдрал авчран байгалийн хэмнэлд (нар, үүл, салхи) найрал хөгжмийг бүтээнэ. Эдгээр махбодиудын энэ „тоглолт“ хүн төрөлхтний хөгжмийн адил талуудыг харуулж чадварлаг зэмсгүүдийн дуу авианы найрлыг үүсгэнэ. Эцэст нь дүгнэхэд, энэ нь хүмүүсийн байгаль орчиндоо хариу үйлдэх арга замтай төстэй байна. Энд орчин үе, өв уламжлал гар гараа барилцан хүн төрөлхтний ертөнцийн хэлийг хайн эрэлхийлнэ. Уран бүтээлчийн бичвэрт тулгуурлан бичив.

WU SIOU MING

TAIWAN

Emergency dialogue of Plants

Wu Siou Ming's Plants Summit is intended to mimic the 'Earth Summits', the most important global conferences called to discuss changes in climate and the environment. However, the human beings at these summits remain in a highly ambiguous position on the environmental issues under discussion, because their system of values normally prioritise human comfort and short term economic gain over the long term guardianship of the environment.

The artist posed the question, therefore, whether plants might discuss environmental issues themselves? Initially he imagined a conference of plants, later reduced to just two plants in discussion (male and female). Their conversation touches on the environment, survival, satire, fear and death, expressing their anxiety and helplessness toward the contemporary world, and becoming an argument that will not stop.

If plants were really able to talk to humans, then what kind of position would they place humans in? Science has made progress in understanding how plants communicate with each other, but has not yet managed to decode the content of communication. We are quickly growing an 'internet of things', but wouldn't it be a great idea to grow an internet of plants?

Ургамалын яаралтай ярилцлага

Вү Сеон Мингийн „Ургамлын чуулга“ бүтээлээрээ хамгийн чухал дэлхийн цаг уур, хүрээлэн буй орчны талаар хэлэлцдэг “Дэлхийн Чуулган” хэмээх хурлыг дуурайлгажээ. Гэвч уг чуулганаар хүн төрөлхтөн байгаль орчны талаар маш учир битүүлэг байр суурь баримтлан ярилцана. Учир нь, тэдний үнэт үзэл нь хүний тав тух, богино хугацааны эдийн засгийн ашиг хонжоонд орших ба эдгээрийг байгаль орчны урт хугацааны тогтвортой хамгааллаас илүүд үзэж байгаа ажээ.

Тиймээс уран бүтээлч „Ургамал магадгүй өөрсдөө байгаль орчны тухай ярилцахад хүрэх үү?“ гэсэн асуудлыг дэвшүүлсэн байна. Анхандаа тэрээр ургамлын чуулганыг төсөөлж байсан бол дараа нь үүнийгээ хоёр ургамлын (эр, эм) харилцан яриа болгон товчилжээ. Тэд байгаль орчин, амьд гарах эрмэлзэл, ёгтлол, айдас ба үхэл сэдвээр ярилцан орчин үеийн ертөнцөд айдас, аргагүй байдалд орсноо илэрхийлэн төгсөшгүй маргаан үүсгэнэ.

Хэрвээ ургамал үнэхээр хүнтэй ярилцаж чаддагсан бол тэд хүн төрөлхтөнг ямар байр сууринд аваачих бол? Шинжлэх ухаан ургамлыг хоорондоо хэрхэн харилцдаг тухай дэвшилт гаргаж буй боловч харилцааных нь бүтцийг хараахан тайлаагүй байна. Бид „эд зүйлийн интер сүлжээ“-нд хурдан өсөн орж байгаа, гэхдээ ургамлын интер сүлжээнд өсөлт гаргавал дээргүй биш гэж үү?

AKMAR

NETHERLANDS

Markings “Home from Memory”

Akmar made a diptych on the steppe of Mongolia. Both works consist of 300 marking flags of 80 cm high. A marking flag has a dual meaning, it can mark something that happened in the past (here it happened) and mark something of what is to come (here it will happen).

The work Home from Memory is located on a mountain hill. From here you can overlook the valley, the endless landscape of Mongolia. In this emptiness the artist wanted to test her memory. She redefined the floor plan of the house in which she grew up. In her memory the place seems to be close in reality Akmar has not been there for more than 15 years. The expanded floor plan, with only her body as a measuring instrument, appeared to be similar in shape to the original house. The surface, on the other hand, had become more than twice as large. In the installation of Home from Memory Akmar led several visitors around. This role was ambivalent; did she spoke here as someone who had knowledge of a house from the past or had she become a broker who showed the place of a new house to be built.

In Home from Mongolia, the artist placed the 300 flags in a circle with a diameter of 30 meters. The installation lay in the lee of a mountain, a protective spot. A visiting Mongolian on his motorbike asked what the flags meant on this spot. He did not wait for the answer of the artist, but answered his question himself: “The circle is an important form for Mongolia. Everything is round: the

Тэмдэглэгээ “Дурсамж дахь гэр”

Уран бүтээлч Акмар бага насандаа гэр бүлийн хамт өөрийн өсөн төрсөн нутаг ,байшин болон хайртай одой мориноосоо хагацан цагаачилсан. Түүний ЛАМ 2018 онд хийсэн уран бүтээлд өөрийн нүүдэллэсэн туршлага нөлөөлсөн байлаа.

Мэдээж уламжлалт нүүдэлчин ард түмний амьдрал албадан цагаачлалтай ямар нэгэн холбоогүй ч Монголын өргөн уудам газар нутгийг хараад Акмар өөрийнхөө бага насны дурсамжийг эргэн санаж холбон бодлоо.

Тэрбээр улаан тугийг ашиглан хоёр бүтээл хийсэн.Бүтээл бүрдээ ижил тоотой туг ашиглалаа. Эхний бүтээлээ ногоон өвсөөр хүрээлэгдсэн газарт маш том хэмжээтэй тойрог бүтээсэн учир ойртон харахад амаргүй. Тойргийн хэмжээ нь хүний хэмжээнд бус морьдын хэмжээнд юм шиг сэтгэгдэл төрүүлж, яг л баярын өмнөх морьдын марш мэт харагдана.

Хоёр дахь уран бүтээлээ мөн ногоон зүлгэн дээр улаан тугууд ашиглан бүтээсэн бөгөөд тэрээр бага насныхаа дурсамжид буй гэр орноо тэмдэг болгон бүтээсэн. Тэгш бус тэгш өнцөгт хэлбэрээс бүтэх энэ уран бүтээл жижиг хөндийд байгаа “гэр”-ийг санагдуулж байна. Хийсвэр боловч геометрийн дүрсээс бүтэх түүний уран бүтээлүүдэд бага насных нь дурсамжтай холбоотой сэтгэл, мэдрэмж шингэжээ.

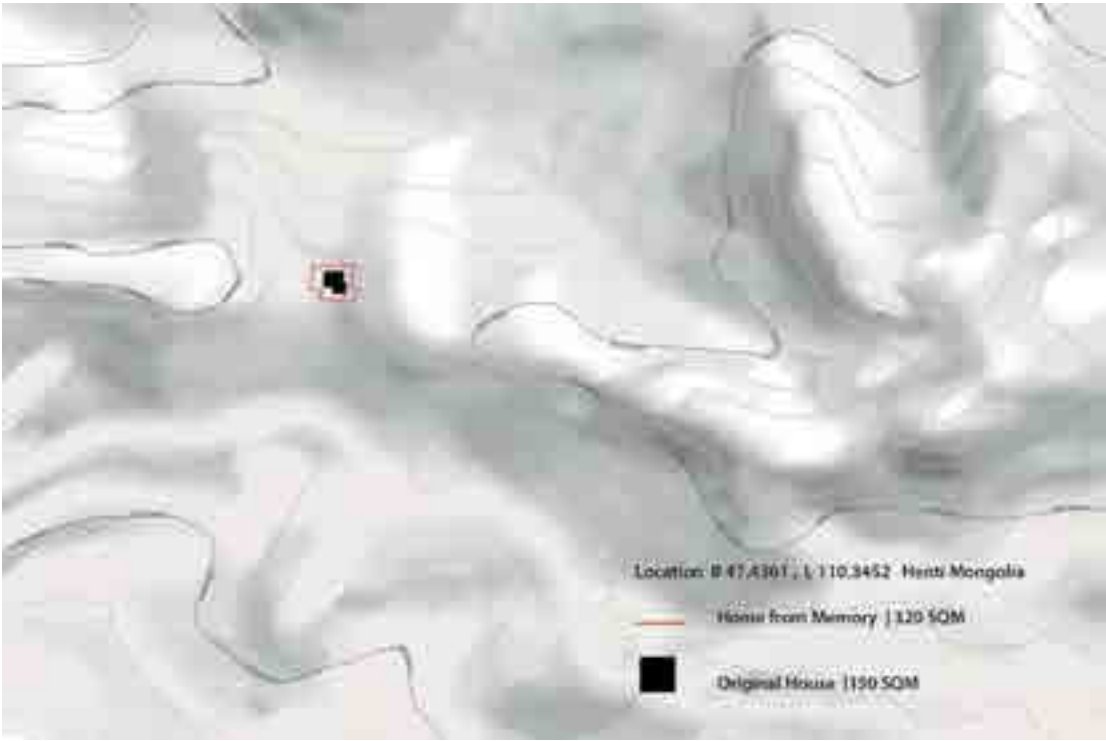
Хачирхалтай нь эдгээр бүтээлүүдэд түүний сэтгэл хөдлөл харагддаг учир хоорондоо

Who are we now?

seasons, the earth. I think it’s a holy place. But it can also be the place where the great Yurt of Genghis Khan stood.”

холбогдох нь саад бэрхшээлтэй мэт харагдана.

Videos were made of both installations.

TETSUO YAMASHIGE

JAPAN

Yorishiro

People in Japan believe that there is a holy spirit that lives in stones, trees and all other things; this has been a part of Shintoism and folk belief since ancient times. We call it 'Tsukumogami' or 'Yaoyorozu no Kami' (eight million gods), meaning that people appreciate and respect long-lived objects.

When Tetsuo Yamashige arrived at Murun, he was given the suggestion that before starting to make his art, he should make a sacrifice of milk to the Mountain which faces the camp. So he started asking the people living there about the spirit of the mountain. He learned that some rocks have names and also there is a rock bearing Tibetan script written between 300 and 400 years ago.

He asked the family of Mega (who runs the camp) to draw an image of the spirit of the place, (if they have an image. Mega's grandchildren didn't understand what was meant, maybe...) Their image of spirit was just the scenery that they usually see every day. Probably, they wouldn't have any images of spirit.

Only Mega drew wild sheep because the god of the mountain is a sheep. He also informed Yakamashige that there is a mountain which is more powerful and holy than the mountain at the camp. Then the artist decided to go to the longest river in Mongolia and the holy mountain mentioned by Mega in order to shoot some video.

These are the experiences resulting in the land art documented in the exhibition – a video,

Хамгаалагч сүнслэг орчин

Япон дахь хүмүүс чулуу, мод, бусад бүх зүйлд ариун сүнс оршдог гэдэгт итгэдэг. Энэ нь эртний Шонтоизм, ардын итгэл үнэмшлийн нэг хэсэг байсан юм. Бид "Цүкимогами" буюу "Яароизу но Ками" (найман сая бурхад) гэж нэрлэдэг бөгөөд энэ нь хүмүүсийн хүндлэн хайрладаг зүйлс урт удаан амьдардаг гэсэн утгатай юм.

Тэцүо Яамашигэ Хэнтий аймгийн Мөрөн суманд ирж өөрийн бүтээлээ эхлүүлэхийн өмнө тэндхийн уулын савдагт хүндэтгэл үзүүлэн сүү өргөх байлаа. Тэрээр уулсын савдгийн талаар нутгийн ардаас асууж эхлэв. Тэрбээр уулын зарим хад чулууд өөрийн нэртэй агаад түүнчлэн 300- 400 жилийн өмнө бичсэн Төвд үсгэн бичээстэй хадны тухай олж мэджээ.

Тэрбээр Мөрөн суманд зуслан ажлуулдаг Мийгаа болон түүний гэр бүлээс асуулаа. Мэдээж уулын савдгийн талаар ач зээ нар мэдэх нь юу л бол. Тэдний хувьд тэрхүү үзэсгэлэнт савдгийн дүр төрх үл мэдэгдэх байх.

Мийгаа уран бүтээлчид зуслангийн хажуу дахь уулын савдгаа хоньтой зүйрлэн зэрлэг хонийг зуран бүтээсэн. Мөн тэрбээр зуслангийн хажуу уулын савдгаас илүү илүү хүчтэй, ариун савдагтай уул байгаа гэж Якамашид хуучлав. Нутгийн ардын хуучилсан голын эргийн хажуугийн хайрханд очин уран бүтээлч энэ тухай баримтад нэвтрүүлэг хийн үлдээхээр шийдлээ.

Түүний хийсэн баримтад кинонд Монголын

Who are we now?

drawings and an installation in the landscape by Mega's family.

Collaboration by Gantumur Magsarjav & Saruul Choijamts Maygmarsuren Dashdorj & Saranchimeg Surenkhor Gegeenkhusel Khishigbaatar & Bayasgalan Batsaihan with great thanks from the Artist

үзэсгэлэнт байгаль дунд Мийгаа болон гэр бүлийнх нь савдгийг дүрсэлсэн зураг болон өрөг урлаг багтсанаас гадна нутгийн ардууд болох М.Гантөмөр, Ч. Саруул, Д.Мягмарсүрэн, С.Саранчимэг Х. Гэгээнхүсэл, Б.батсайхан нар чин сэтгэлээсээ тусалсанд талархаж байна.

ARTISTS BIOGRAPHIES

Shirin Abedinirad

Born in Iran
2009-2014
Fashion and Textile Design
at B.A. level (Dr. Shariaty
College, Tehran, Iran)

Selected exhibitions:

- 2018 Revision Land Art" in
Lorne Sculpture Biennale,
Australia
- 2017 "In Between" Curated by
Shahram Karimi, Mana
Contemporary Museum,
New Jersey, US
- 2017 "Eleven and a Half Hours"
Shirin Abedinirad and
Dionne Lee Curated by
Shaghayegh Cyrous,
Aggregate Space Gallery,
Oakland, US
- 2016 "One Road One Belt"
Curator: Pansy Ho,
Sotheby's Gallery, Hong
Kong
- 2015 "Mirrored Ziggurat"
Installation project in
Underbelly Arts Festival
(Sydney Biennale),
Australia

Akmar Nijhof

Born in Netherlands
1996-2001
BA Academie Minerva-
Interior Architecture-
Groningen/ NL
2001-2002
MA Frank Mohr Institute
- Time based media
-Groningen/ NL

Selected Exhibitions

- 2014 La Biennale di Venezia,
Venice - Italy
- 2017 Contemporary Talents
Award, Fondation François
Schneider, Wattwiller
France
- 2017 Documenta 14, Athens -
Greece
- 2018 The Wrong Digital Art
Biennale, Worl Wide Web
- 2018 Residency + Exhibition
Stichting IK, Vlissingen -
Netherlands (Funded by
Mondriaan Fonds)

Bat-Erdene Batchuluun

Born in Mongolia

2007 Bachelor degree,
Mongolian state University
of Art and Culture
2008-2009
Specialization Certificate
of Fine arts in Berlin,
Germany

Selected exhibitions:

- 2017 "Rain in mal" joint
contemporary art
exhibition, Art Mongolia
exhibition, Ulaanbaatar,
MN
- 2017 "UB international media
art festival" Art council of
Mongolia, Ulaanbaatar,
MN
- 2017 "Mama, I wanna go out"
joint media art exhibition,
Blue Sun Gallery,
Ulaanbaatar, MN
- 2017 "Cheongju Craft
Biennale", Korea
- 2017 "Today's art"
international festival Den
Haag, Netherlands

Soyolsaikhan Batsaikhan

Born in Mongolia

- 1996 № 86th Art
School, Ulaanbaatar,
- 2003 Mongolia
School of Fine Arts at
the Mongolian University
of Arts and Culture 2011

Who are we now?

Kookmin University,
Korean language Class,
South Korea
Selected exhibitions:
2018 Bantan, Art Mongolia
Center, Ulaanbaatar, MN
Mongolians, Art Mongolia
2017 Center, Ulaanbaatar, MN
Grand Art, Mongolia and
Korea Joint Exhibition,
2017 Modern Art Gallery,
Ulaanbaatar, MN
2017 Golden Brush, Art Gallery
of UMA, Ulaanbaatar, MN
2014-2016
Contemporary Art in
Mongolia, Art Gallery of
UMA, Ulaanbaatar, MN

Camille Biddell

Born in England
2013-2018
University of Edinburgh:
Fine Art MA (combined
Honours in History of Art
and Fine Art), specialising
in sculpture. 2:1 with
distinction in art.
2015-2016
La Sorbonne, Paris:
History of Art
Haut École des Arts
de Rhin, Strasbourg:
Ceramics
2012-2013
University College
Falmouth: UAL Foundation

Diploma in Art and Design
Selected exhibitions:
2018 Degree Show, Edinburgh
College of Art
2018 Camille Biddell Ceramics,
Pekoe Tea, Edinburgh
2018-2017
Rhythm Machine,
Edinburgh
Artist in residence at the
popular contemporary art
and club night.
2017 Folkestone Triennial
Collaborator with David
Shrigley

Ana Laura Cantera

Born in Argentina
2015 MFA in Electronic Arts
at UNTREF National
University of Tres de
Febrero
2012 BA in Fine Arts at UNA
National University of Arts
2009 BA in Arts Teaching at UNA
National University of Arts
Selected exhibitions:
ZERO1
Arts and Digital Cultures
Festival. Université de La
Rochelle - France,
2018 Tehran Annual Digital Art
Exhibition TADAEX. Nabshi
Center, Tehran - Iran,
2017 Print Screen Festival.
Cinematheque Holón, Tel

Aviv - Israel,
2017 FACTORS 4.0 Festival: Art,
Science and Technology
Festival, UFSM, Santa
Maria, Brazil,
2017 Moving Nature,
International Biennial of
Contemporary Art of South
America, MUNTREF,
Argentina, 2017.

Vikram Divecha

Born in India

Selected exhibitions:

- 2017 Co-Lab: Contemporary Art
and Savoir-faire, Louvre
Abu Dhabi, UAE Rock,
Paper, Scissors: Positions
in Play, National Pavilion
UAE, 57th Venice Biennale
- Arsenale, Venice;
Tamawuj, Sharjah Biennial
13, Sharjah Minor Work,
Gallery Isabelle van den
Eynde, Dubai
- 2016 Portrait Sessions,
Tashkeel, Dubai
Warehouse Project,
Alserkal Commission,
Dubai
- 2015 DUST, Centre for
Contemporary Art,
Warsaw
- 2014 InVisible, Public art,
Dubai.

Michele Giacobino —————

Born in Italy

MFA in Science of Architecture at Polytechnic University in Italy

Selected exhibitions:

- 2017 Land art - "Lupanica 2017", Muzzana
- 2017 Stockholm Fringe Festival / Stockholm, Sweden
- 2016 Triennial of Extended Media at Art Pavilion Cvijeta Zuzorić / Belgrade, Serbia
- 2016 Solo Exhibition "Sleeping on the Grass Pillow" at Aleksanterinlinna, Serlachius Museum, Gösta / Mänttä, Finland
- 2015 WATER TOWER ART FEST / Sofia, Bulgaria

Sophie Guyot —————

Born in Switzerland 1989-1996

BA in Literature at the University of Lausanne

Selected exhibitions:

- 2017 Port-au-Prince (HT), 5th Ghetto biennial -Publis'Haïti
- 2017 Chicago (US), Elmhurst art museum - Sense of place
- 2016 Como (IT), 8202 Festival - H-U-M-A-N-?
- 2014 Copenhagen (DK), Dansehallerne - ON/VOLT
- 2013 Lausanne (CH), Théâtre Arsenic - ÜBERFLUX

Mariko Hori —————

Born in Japan

- 2008 B.A. in Architecture, Kyoto Seika University, Kyoto, Japan

Selected exhibitions:

- 2018 Solo Exhibition "The Archaeology of the Future" at Cultural Center Dom Omladine / Belgrade, Serbia
- 2017 Stockholm Fringe Festival / Stockholm, Sweden
- 2016 Triennial of Extended Media at Art Pavilion Cvijeta Zuzorić / Belgrade, Serbia
- 2016 Solo Exhibition "Sleeping on the Grass Pillow" at Aleksanterinlinna, Serlachius

Museum, Gösta / Mänttä, Finland
Jun. 2015 / WATER TOWER ART FEST / Sofia, Bulgaria

Junichiro Iwase —————

Born in Tokyo

Selected exhibitions:

- 2010 6th Liverpool Biennial of Contemporary Art / UK
- 2013 Nikkei National Museum, Burnaby, B.C. / CAN
- Red Gate International Residency, Beijing / PRC
- 2015 10th Mildura Palimpsest Biennale, Victoria / AU
- 2016 AIR_J, 'Egg Forest', MORIUMIUS, Ishinomaki / JPN

Munkhjargal Jargalsaikhan —————

Born in Mongolia

- 2008 Bachelor degree, Mongolian State University of Art and Culture

Who are we now?

Selected exhibitions:

- 2013 "Golden Brush" joint exhibition, UMA art gallery
- 2013 "Spring" joint exhibition, UMA art gallery
- 2014 "Grand Art" joint exhibition, National Art Gallery, Ulaanaatar, Mongolia
- 2015 "Spring" joint exhibition, UMA art gallery
- 2016 "Autumn" joint exhibition, UMA art gallery

Awards:

- 2015 2nd "place at Grand Art" exhibition, National Art Gallery, Ulaanbaatar, Mongolia
- 2017 2nd "place at Grand Art" exhibition, National Art Gallery, Ulaanbaatar, Mongolia

Richard Jochum —————

Born in USA

- 1997 Ph.D., Philosophy - Institute of Philosophy, University of Vienna
- 2001 MFA, Sculpture and Media Art - University of Applied Arts Vienna
- 1991 M.Phil., Philosophy - Jesuit College, University of Innsbruck

Selected exhibitions:

- 2018 Struggle, Battle, Clash Brooklyn Cluster Gallery. Curated by Hansi Liao. Brooklyn, New York,
- 2018 Endless Bodies of War Kiesler Foundation. Curated by Peter Bogner. Vienna, Austria.
- 2018 Richard Jochum. The New Playground Curated by Katherine Behar and Zhenzhen Qi. New Media Art Space Gallery, Baruch College, New York
- 2017 80% Know 20% Am LeoKuelbsCollection Presents: Richard Jochum. Fata Morgana, Berlin, Germany.
- 2017 Harvestworks Presents: Richard Jochum New York Electronic Art Festival. Made in NY Media Center, Brooklyn, New York, United States. June 1 - 30, 2017

Tanya P Johnson —————

Born in Kenya

- 1991 Honours Degree in Fine Art from the University of Cape Town

Selected Exhibitions:

- 2017 Carnival Corporation Cruise Line

(Mediterranean, Caribbean, Northern Europe) via Artlink, Tel Aviv, Israel

- 2017 Residency, Halka Art Project, Istanbul, Turkey
- 2017 Sanctuary, Onassis Cultural Centre, Athens, Greece (collaboration)
- 2017 Beacons, Residency and exhibition, Hangar Centro de Investigacao Artistica, Lisbon, Portugal
- 2017 Edge of the Light, Touchstones Gallery, Nelson BC, Canada
- 2016 Building a Better World, Kootenay Gallery, Castlegar BC, Canada

Leung Mee Ping —————

Born in Hong Kong, China

- 2009 PhD Chinese University of Hong Kong (Cultural Studies)
- 1998-2000 MFA California Institute of the Arts, USA
- 1987-1991 BFA (F.Hons) L'Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts a Paris, France

Selected exhibitions:

- 2017 PlayDepot-Community Practice Art Project-

- Making Place through Making Space Hong Kong. (solo)
- 2015 Display Distribute: Made in Shenzhen Street-Booth Display Distribute, Yau Ma Tei, Hong Kong (solo)
- 2018 Shenzhen Biennial, Luohu Art Museum, Shenzhen, China.
- 2014 FLEX IT! My Body My Temple Project The Parthenon Museum, Nashville, Tennessee, USA.
- 2012 Liverpool Biennial, Liverpool, England.

Zheng Lu

Born in Inner Mongolia, China
1998-2003

- LuXun Fine Art Academy, Sculpture Department
- 2004-2007 Central Academy of Fine Art, Sculpture Department
- 2006 Grant from LVMH Prize, three months training at The École Nationale Supérieure des Beaux-arts, ENSBA, Paris
- Selected exhibitions:

- 2017 Undercurrent, Zheng Lu Solo Exhibition, Sundaram Tagore Chelsea, NY, USA
- 2016 Re-sist-ance, Zheng Lu Solo Exhibition, Long Museum, Shanghai

- Reflection on Still Water, Zheng Lu Solo Exhibition, Sundaram Tagore Gallery, Singapore
- Transition, Zheng Lu Solo Exhibition, Parkview Green Exhibition Hall, Beijing, China
- 2015 SHIOSAI, Museum of Contemporary Art, Taipei, Taiwan

Jette Mellgren

Born in Denmark

- 1996 Classic Archaeology, University of Odense
- 1988 Socialwork, University of Odense
- Selected exhibitions:

- 2018 Sculpture by the Sea, Cottesloe, Australia
- 2017 Artmonth, Ameland, Holland
- 2017 Kerstveleed 1717, Groningen, Holland
- 2017 Over Havet Under Himlen, Stige Ø
- 2016 Sculpture by the Sea, Bondi, Australia

PUBLISHINGS

- 2014 Kvindeliv og madkultur i Uganda, Fletvaerket
- 2014 Ugandisk Flettekultur, Fletvaerket
- 2013 Flet & Bindinger,

- Fletvaerket
- 2009 FLET med naturens materialer, Forlaget Klematis
- 2007 Pilehegn, Forlaget Klematis
- PROJECTS
- 2009-2017 Support for Vulnerable Women, Children and Youth in Northern Uganda, Aidproject funded by the Danish Government about basketry and democracy in Uganda.

Sena Park

Born in Korea, New Zealand

- 2015 MFA, Elam, University of Auckland, New Zealand
- 2014 Postgraduate Diploma in Fine Art, Elam, University of Auckland, New Zealand
- 2002 Bachelor of Visual Arts (Painting), University of Auckland, New Zealand

Selected exhibitions:

- 2018 Fragments, fascinated by, Corner Window Gallery, Auckland, NZ
- 2018 #Update, Corban Estate Arts Centre, Auckland, NZ
- 2016 Re_journey to raw, Savoie de Lacy, Dunedin, NZ

Who are we now?

- 2016 Murmur, Steel Gallery, Franklin Art Centre, Pukekohe, Auckland, NZ
- 2015 Casbah Gallery, Hamilton, NZ

Elizabeth Prins

Born in Taiwan
2012-2014

- Master of Fine Art - Taipei National University of the Arts.
- 2002-2005 Bachelor of Fine Art - Durban University of Technology. Exhibitions (Various Solo/Group)

Selected exhibitions:

- 2017 'Carnival barking at star clusters'. Tainan - HoYoSpace.
- 2011 'Haiku-Sculpture'. Okinawa - Japan. 'Don't Panic'. Durban Art Gallery. (Curator: Gabi Ngcobo).
- 2010 'Summer Salon'. Cape Town - UCA. 'Dialogue among civilizations'. Durban - DAG.

Megumi Shimizu

Born in Japan

- 2008 Graduate Master of the Central Academy of Fine Arts Photography class, Beijing China
- 2001 Advance course of China Academy of Fine Arts Chinese painting class, Hangzhou China
- 1994 Graduated Kyoto Academy of Fine Arts and Design Japanese painting class, Kyoto Japan

Selected exhibitions:

- 2017 UP-ON International Performance art festival, DILAF International Land Art Festival AQUA, Rome
- 2016 "Hamlet of the covenant" group show / Sanyuan Contemporary Art Museum / Tianjin, China
- 2015 Asiatopia international performance art festival / Thailand "the power of the unofficial people" / Minsheng Art Museum

Odmaa Uranchimeg

Born in Mongolia

- 1999 Graduated from Fine Art College "GREEN HORSE"
- 2006 Graduated from Mongolian State University of Arts and Culture
- 2012 Master degree of Mongolian State University of Education
- 2006-2016 Teacher "Ceramic Art Studio"/State University of Art and Culture, Ulaanbaatar, MN

Selected exhibitions:

- 2014 Gangwon Environmental Installation art. Gangwondo, Korea
- Tsukuba international artist in residence. Tsukubashi, Japan
- 2015 Invitational Solo exhibition Daejeon, Korea International art symposium on ceramics "Baikal Ceramistyca". Irkutsk, Russia
- 2016 UMA (Solo exhibition). Ulaanbaatar, MN
- 2017 Blue Sun Gallery, Contemporary Art Center. Ulaanbaatar. MN

Allard van Hoorn —————

Born in Netherlands

Allard van Hoorn is a sound-, installation- and performance artist creating choreographies for architecture, urban structures as musical scores, scenographies for the built environment and scripts for investigating our relationships to (public) spaces and nature. His work has been shown at institutions and events like the 11th Kaunas Biennial, 7th Bucharest Biennale, 6th Marrakech Biennale, Whitney Museum of American Art in New York & Stedelijk Museum in Amsterdam.

Ronald van der Meijs —————

Born in Netherland
1988-1993

AKV|St.Joost Academy of Fine Arts and Design, architectural design, Avans University of Applied Sciences, Breda, Netherlands.

Selected exhibitions:

- 2017 ITGWO Vlieland, Netherlands (solo and group show)
- 2016 De Vishal Art Foundation, Haarlem, Netherlands (solo show)
- 2015 Sculpture Space, Utica New York, USA (solo show)
- 2015 File, Sao Paulo, Brazil (group show)
- 2014 National Art Museum Of China, International Triennial New Media Art, Beijing. (group show)

Wu Siou Ming —————

Born in China

Marter of Arts, National Kaohsiung Normal University, Hong Kong, China

Selected exhibitions:

- 2018 Singularity Now, 14th Athens Digital Arts Festival, Megaron - The Athens Concert Hall, Athens
- 2018 MADATAC, The International Festival of Digital Art and Contemporary Technologies, Conde Duque Madrid, Spain
- 2016 Sonorities Festival of Contemporary Music,

- QSS Gallery, Belfast
- 2016 National Art Exhibition ROC, National Taiwan Museum of Fine Arts, Taichung

Tetsuo Yamashige —————

Born in Japan

- 1998 Bachelor of Fine Arts, Tama Art University, Tokyo
- 2007-2017 Work as an art director Nakanojo Biennale, Gunma, Japan Creative Communication Center tsumuji, Gunma, Japan
- 2014 Fujinoyama Biennale, Shizuoka, Japan
- 2014 Zushi Art Site, Kanagawa, Japan

Lewis Biggs —————

Curator, researcher, Distinguished Professor of Public Art at the University of Shanghai, and a Trustee of the Liverpool John Moores Exhibition Trust, the International Award for Art Criticism and the Institute for Public Art, of which he is the Chair.

He was the British Commissioner for the Sao Paulo Biennial in 1986. In 1987, he joined the Tate, and served as Director of the Tate Liverpool (1990 - 2000). In 1998, he became one of the founding trustees of the Liverpool Biennial, and has been Chief Executive of this Biennial from 2000 to 2011; he has been commissioning art for public spaces in a regeneration context since then. He has been curator for the 2013 Aichi Triennale, Nagoya / Japan. In 2014, he curated the 2014 Folkstone Triennial and is curator for the 2017 edition. He will be advisor to the Land Art Mongolia Biennial in 2018.

Marc Schmitz —————

Marc Schmitz is a conceptual artist and initiator/director of the Biennial Land Art Mongolia. He studied philosophy and fine arts in Munich and Berlin. Marc participated in several Art Biennials such as Busan Biennial, Beijing Biennale, the Sculpture Quadrennial in Latvia, Trio Biennial, Rio de Janeiro / Brazil, Nakanojo Biennial / Japan and Marrakech Biennial 6 beside others. In 2013, he participated at the Giardini / Venice Biennial, Italy. He was honored with solo exhibitions at TEDA Contemporary Art Museum Tianjin, the Zendai MoMA, Shanghai and the Concert Hall in Perth, Western Australia. Schmitz was artist in residence on several occasions in Korea, at the Peace Art Hotel, Shanghai or at the Goethe Institute, Hong Kong / China.

Dolgor Ser-Od —————

Dolgor Ser-Od studied traditional painting at the Fine Art Academy in Ulaanbaatar.

Besides painting, Dolgor developed spatial interventions for different Land Art venues. Dolgor is co-founder of Land Art Mongolia. She has exhibited internationally in Korea, China, Japan, Azerbaijan, France and Germany in private galleries and museums such as Pori Art Museum / Finland. In Mongolia, her work has been awarded with the „best painting of the year“ - price in 2001 and is represented in public art collections such as the Khaan Bank Collection, Badamhind Museum, or the collection of the Parliament House, Ulaanbaatar. She is the founder and CEO of MNG 360°.

Uli Seitz —————

Curator and art advisor, production director to Land Art Mongolia since 2015. The professional field of activity includes many years of experience as an independent gallery owner for contemporary art and art in public space first in Stuttgart, then in Berlin. Before this, she served as director for two international fine art galleries in Berlin.) Organisation and P.R. at the Berlinische Galerie / Municipal Art Museum Berlin; Organization of exhibitions for IfA (Institut für Auslandsbeziehungen) in

England. Academic basis: history of art, American literature, philosophy, inter alia, at Tübingen University; graduated as magistra artium.

Solongo Tseekhuu

Solongo Tseekhuu is an assistant curator based in Ulaanbaatar. She graduated in fine arts at the Mongolian State University of Art and Culture, UB. Solongo holds an AA from City College of San Francisco, CA, USA, and MFA from San Francisco State University, CA, USA. She has been chief curator and Foreign Affair Relationship Head Manager for the 'Union of Mongolian Artists' since 2014. Solongo is chief curator for the Mongolian pavilion at the Beijing Biennial, and the Cheongju Biennial/ Korea (both 2017).

Azgerel Tsamba

Azgerel Tsamba graduated in 2001 University of the Humanities as a German language

translator in Ulaanbaatar, Mongolia. In the same year she began to teach German as a foreign language at her University. Afterwards she graduated MA in Business German language translation. In 2006 she worked as a translator and an office manager at the Center for International Migration, Ulaanbaatar. Meanwhile she gave lectures at the National University of Mongolia as a German teacher. In 2009 she started to study at Technische Universität Berlin in doctoral studies for Technical German language. She participated in LAM 2010, 2012, 2014 and 2018 Biennials as a communication manager and translator.

Ariuntuya Erdenebileg

Born in Mongolia

She graduated traditional Mongolian painting at the University of Fine Arts in UB, she lives in UB, she worked in Mottoo, she is working in political site who can do web developer and social marketing manager now.

Bat-Orgil Battulga

Bat-Orgil Battulga is freelance photographer based in Ulaanbaatar, Mongolia. He Graduated Institute of Finance Economics of Mongolia in 2010. After graduation, Bat-Orgil was interested in photography and started working as photographer. He had several solo exhibition as well as publishing books and catalogues. In 2017, Bat-orgil won the first place from "Diversity of Cultural Expression and Freedom of Art" by UNESCO.

Who are we now?

Land Art Mongolia 5th Biennale

Participated Artists

Supported by:

We like to acknowledge the support of the following institutions and individuals:

The Prince Claus Fund
The National Mongolian Modern Art Gallery
Embassy of the Kingdom of the Netherlands in Beijing.
Mondriaan Fund Netherlands
Art Jameel UAE
Ville de Lausanne
Canada Council for the Arts
The Arts Development Fund of the Home Affairs Bureau, the Government of the Hong Kong Special Administrative Region
Ministry of Culture Taiwan
Prince Claus mobility fund
BUM Art Gallery Ulaanbaatar
ECO Camp Khentii Aimag Murun sum
UB INN Hotel Ulaanbaatar
Danish Arts Foundation

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Swiss Agency for Development
and Cooperation SDC
Швейцарын хөгжлийн агентлаг

Fonds

Prince Claus Fund for
Culture and Development

Canada Council for the Arts
Conseil des arts
du Canada

Kingdom of the Netherlands

DANISH ARTS FOUNDATION

